

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Reżyser George Miller, twórca gatunku postapokaliptycznego oraz pomysłodawca legendarnej serii filmów *Mad Max*, prezentuje obraz *Mad Max: Na drodze gniewu*, który stanowi powrót do świata Wojownika Szosa Maxa Rockatansky'ego.

Prześladowany przez demony przeszłości Mad Max uważa, że najlepszym sposobem na przeżycie jest samotna wędrówka po świecie. Zostaje jednak wciągnięty do grupy uciekinierów przemierzających tereny spustoszone przez wojnę nuklearną (Wasteland) w pojeździe zwanym War Rig, prowadzonym przez Imperatorkę Furiosę. Uciekają z Cytadeli sterroryzowanej przez Immortana Joe'ego, któremu odebrano coś wyjątkowego. Rozwścieczony watażka zwołuje wszystkie swoje bandy i wytrwale ściga buntowników, podczas gdy na drogach toczy się wysokooktanowa wojna.

W roli tytułowej w filmie *Mad Max: Na drodze gniewu*, czwartej części serii, występuje Tom Hardy (*Mroczny Rycerz powstaje*). Zdobywczyni Oscara Charlize Theron (*Monster, Prometheus*) wciela się w rolę Imperatorki Furiosy. W filmie występują także: Nicholas Hoult (*X-Men: Przeszłość, która nadejdzie*) jako Nux, Hugh Keays-Byrne (*Mad Max, Śpiąca piękność*) w roli Immortana Joe'ego oraz Nathan Jones (*Conan*

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Barbarzyńca) jako Rictus Erectus. W rolach Żon można zobaczyć Zoë Kravitz (*Niezdolna*) grającą Toast, Riley Keough (*Magic Mike*) jako Capable, Rosie Huntington-Whiteley (*Transformers 3*) w roli Splendid, supermodelkę Abbey Lee występującą w roli The Dag oraz Courtney Eaton jako Fragile. W produkcji wzięli także udział Josh Helman w roli Slita, Jennifer Hagan jako Miss Giddy oraz piosenkarz, autor tekstów i wykonawca iOTA, który gra Wojownika Coma-Doofa.

Obsadę uzupełniają znani australijscy aktorzy John Howard i Richard Carter, supermodelka Megan Gale, Angus Sampson, Joy Smithers, Gillian Jones, Melissa Jaffer oraz Melita Jurisic.

Zdobywca Oscara George Miller (*Happy Feet: Tupot małych stóp*) reżyseruje film na podstawie scenariusza napisanego wraz z Brendanem McCarthym oraz Nico Lathourisem. Miller wyprodukuje także obraz wraz ze swoim długoletnim współproducentem, nominowanym do Oscara Dougiem Mitchellem (*Babe – świnka z klasą, Happy Feet: Tupot małych stóp*) oraz P.J. Voetenem. Funkcję producentów wykonawczych pełnią Iain Smith, Graham Burke i Bruce Berman.

W ekipie filmowej znaleźli się: nagrodzony Oscarem operator zdjęć John Seale (*Angielski pacjent*), scenograf Colin Gibson (*Babe – świnka z klasą*), montażystka Margaret Sixel (*Happy Feet: Tupot małych stóp*), nagrodzona Oscarem projektantka kostiumów Jenny Beavan (*Pokój z widokiem*), reżyser scen akcji i koordynator scen kaskaderskich Guy Norris (*Australia*), a także charakteryzatorka Lesley Vanderwalt (*Zapowiedź*).

Warner Bros. Pictures we współpracy z Village Roadshow Pictures przedstawia produkcję Kennedy Miller Mitchell w reżyserii George'a Millera pod tytułem *Mad Max: Na drodze gniewu*. Film wejdzie na ekrany światowych kin 15 maja 2015 roku, w Polsce będzie można go zobaczyć od 22 maja 2015 r. Rozpowszechniany będzie przez Warner Bros. Pictures, spółkę Warner Bros. Entertainment, a na wybranych obszarach przez Village Roadshow Pictures.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

O PRODUKCJI

„Co za dzień! Co za piękny dzień!” — Nux

George Miller, reżyser, scenarzysta i producent w jednym, w filmie *Mad Max: Na drodze gniewu* w typowy dla siebie sposób rozpętuje prawdziwe piekło toczącej się na drogach, wysokooktanowej wojny, targającej szalonym postapokaliptycznym światem. Pomysłodawca kultowej trylogii *Mad Max* wyznacza nowe granice współczesnego kina, aby ponownie ukazać piękno i chaos stworzonego przez siebie postapokaliptycznego świata oraz mitycznego Wojownika szos przemierzającego jego bezkresne pustkowia.

Miller zawsze miał wizję filmu, który od początku do końca byłby jednym pościgiem, niepozwalającym widzom złapać oddechu. „Myślę o filmach akcji w kategoriach wizualizacji muzycznych. *Mad Max: Na drodze gniewu* plasuje się gdzieś pomiędzy szalonym koncertem rockowym a operą” — zauważa Miller. „Chcę porwać widzów z siedzeń i zabrać ich na ekscytującą, hałaśliwą przejażdżkę. W jej trakcie będą poznawali poszczególne postaci i dowiedzą się o zdarzeniach, które doprowadziły do rozgrywającej się historii”.

Producent Doug Mitchell, partnerujący Millerowi w branży filmowej od 35 lat, twierdzi, że już sama trwająca dziesięć lat praca nad przeniesieniem filmu *Mad Max: Na drodze gniewu* na duży ekran była ekscytującym przeżyciem. „George jest niezwykle kreatywny, ale kreatywność łączy z pewną dozą pragmatyzmu. Realizacja projektu zakrojonego na tak szeroką skalę mogła zakończyć się sukcesem tylko dzięki tej kombinacji, która jest w jego przypadku zupełnie intuicyjna. Oczywiście napotykalismy po drodze i trudności, i powody do śmiechu, ale dla mnie możliwość odbycia z nim tej wspaniałej podróży była wielkim zaszczytem”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Dla Millera podróż ta rozpoczęła się dużo wcześniej. Pod koniec lat 70. XX wieku ukończył studia medyczne i popychany fascynacją pierwszymi filmami z gatunku kina akcji, postanowił na własną rękę odkrywać ich wizualny język. Czerpiąc z doświadczeń zdobytych w czasie pracy jako lekarz w izbie przyjęć, zaczął układać opowieść o samotnym bohaterze tułającym się po świecie pełnym zniszczeń po upadku społeczeństwa i terroryzowanym przez psychotyczne gangi drogowe.

„Zawsze fascynowały mnie zmiany w społeczeństwach. Niekiedy mogą być szalenie inspirujące, a niekiedy — niepokojące. Kiedy odsunie się na bok złożoność współczesnego świata, pozostają tylko najbardziej elementarne i proste elementy. Można wtedy opowiadać historie będące podstawowymi alegoriami” — stwierdza Miller.

Po uciuleniu skromnego budżetu Miller zgromadził kolorową menażerię na kółkach złożoną z motocykli i samochodów typu muscle cars, obsadził w głównej roli Mela Gibsona, nieznanego aktora prosto po szkole aktorskiej, i ruszył na opustoszałe drogi na przedmieściach Melbourne w Australii. Filmował tam niczym nieskrępowaną energię towarzyszącą karkołomnym scenom kaskaderskim wykonywanym przez prawdziwych ludzi prowadzących z dużą prędkością prawdziwe pojazdy.

„W Australii panuje przekonanie, że samochód to coś na kształt broni” — zauważa scenarzysta Nico Lathouris, przyjaciel Millera jeszcze ze szkolnej ławki, który wcielił się w pierwszym filmie z serii w postać o pseudonimie Grease Rat. „George zajmował się młodymi ludźmi, którzy ucierpieli w potwornych wypadkach samochodowych. Często zamiast wyciągać wnioski z tych wydarzeń, chwalili się udziałem w zdarzeniu, w którym ktoś został poważnie ranny lub zginął. Jako lekarz miał poczucie, że tylko powierzchownie łąta ranę, która jest dużo głębsza. Za sprawą układanej przez siebie historii chciał dotrzeć do istoty tego zjawiska.

Końcowym efektem prac okazał się film *Mad Max*, który przebojem wdarł się na ekrany kin w 1979 roku i wstrząsnął światem kultury. Kiedy legenda *Mad Maksa* zdobywała coraz większe rzesze fanów, Miller jeszcze podgrzał atmosferę, po raz kolejny racząc widzów swoim unikalnym kinem akcji, ukazującym różnorodne pojazdy oraz złożone światy, w dwóch kontynuacjach hitu — kultowym *Mad Max 2 – Wojownik szos* i ekstrawaganckim *Mad Max pod Kopułą Gromu*.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„Jedną z idei, jaką wykorzystano w pierwszym *Mad Maksie*, a teraz także w *Mad Max: Na drodze gniewu*, było stwierdzenie Alfreda Hitchcocka na temat kręcenia filmów, które można oglądać na całym świecie bez konieczności posiłkowania się napisami” — wyjaśnia Miller. „Starasz się uzyskać efekt osiągniany przez znakomite utwory muzyczne. Niezależnie od twojego nastroju potrafią przenieść cię do miejsc poza twoim ciałem, z których wracasz odmieniony. To właśnie staraliśmy się osiągnąć w tych filmach.

Surowe, wyniszczone krajobrazy, ekspresywna akcja, minimalistyczne dialogi i cała gama postaci, które Miller umieścił w trylogii *Mad Max*, dały początek zupełnie nowemu gatunkowi kina i stały się inspiracją dla pokoleń artystów stosujących najróżniejsze środki wyrazu. „George jest w zasadzie twórcą postapokaliptycznej scenerii, która obecnie króluje w licznych grach wideo i filmach. To jego dzieło, które kontynuuje, wykorzystując wszystkie dostępne środki. Udział w tym projekcie oznacza przesiadywanie z George’em w piaskownicy pełnej jego zabawek, gdzie należy całkowicie zdać się na jego wyobraźnię. A jest ona tak niezmierna, że tak naprawdę nie grasz w filmie, tylko bierzesz stajesz się bohaterem historii rozgrywającej się w głowie George’a” — twierdzi Tom Hardy, który gra tytułową rolę Maksa Rockatansky’ego w produkcji *Mad Max: Na drodze gniewu*.

Charlize Theron, która gra nową postać pojawiającą się na ekranie — Imperatorkę Furiosę, przyznaje, że w tym filmie Miller przedstawia zupełnie nową wizję, która odbiega od wszystkiego, co do tej pory stworzył. „W tej odsłonie George rzeczywiście na nowo zbudował świat, który tak kocha. Każdy może się w nim znaleźć i doświadczyć czegoś wyjątkowego. Wielbiciele tego gatunku znajdą w tym obrazie kilka perełek. Jednocześnie wydaje mi się, że stworzył coś, co przemówi także do nowego pokolenia, które nie dorastało w czasach, kiedy *Mad Max* święcił największe tryumfy. Na tym właśnie polega piękno filmu *Mad Max: Na drodze gniewu*”.

Nicolas Hoult wcielający się w rolę wojownika (War Boy) Nuksa, który zalicza się do tego pokolenia, zgadza się ze swoją przedmówczynią. „W George’u niesamowite jest to, że potrafi stworzyć coś tak ogromnego, ale jednocześnie zachować w tym wszystkim pewną dozę intymności” — mówi. „Każdy najmniejszy szczegół całej mitologii został tak dokładnie przemyślany, że nawet najmniejsza rzecz powie widzowi wszystko, co musi wiedzieć o danej postaci i jej otoczeniu”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„To świat, który istnieje w wyobraźni Millera, a ona nie ma granic” — dodaje Mitchell. „*Mad Max: Na drodze gniewu* to tak naprawdę tylko wierzchołek góry lodowej. Pod powierzchnią kryje się dużo więcej. George rozmyślał o tym świecie przez wiele lat, a on cały czas odkrywa przed nim swoje nowe oblicza”.

Sprostanie wyzwaniu, jakim miało być wciągnięcie współczesnych widzów w szaloną przyszłość Millera przedstawioną w filmie *Mad Max: Na drodze gniewu*, wymagało przeniesienia się na inny kontynent i zajęło ponad dziesięć lat. W tym celu wykorzystano umiejętności setek artystów, którzy zaprojektowali i zbudowali autentyczne postapokaliptyczne uniwersum, począwszy od rozrysowania scenopisu obrazkowego na 3500 storyboardach, a skończywszy na stworzeniu tysięcy rekwizytów i kostiumów. W ramach operacji logistycznej prowadzonej na niespotykaną dotąd skalę produkcja przetrzucała aktorów, ekipę filmową, a także 150 ręcznie złożonych i zupełnie sprawnych pojazdów przez piaski namibijskich pustyń, aby na kilku planach nakręcić w ciągu 120 dni sceny prawdziwej wojny drogowej.

„Zadziwiająco w George’u jest to, że pozostaje w stu procentach zmotywowany i skoncentrowany na filmie” — zdradza producent i drugi reżyser PJ Voeten, weteran produkcji *Mad Max*, który był w nią zaangażowany od prac nad filmem *Mad Max Pod Kopułą Gromu*. „Jest niezwykle wytrzymały i przywiązuje dużą wagę do szczegółów. Ustawia poprzeczkę tak wysoko, że nikt nie jest w stanie mu dorównać”.

„Przez sześć miesięcy pracy na planie nie mieliśmy czasu nawet oddychać” — przyznaje Theron. „Ale George czuje się najlepiej, realizując właśnie tak wymagające projekty. Potrafi dostrzec potencjał tam, gdzie nikt inny go nie widzi”.

Legendę *Mad Maksa* potęgują rzeczywiste możliwości, a Miller i jego zespół współpracowników zwiększyli liczbę scen kręconych w rzeczywistości do granic możliwości, aby podnieść poprzeczkę jeszcze wyżej. „Świat *Mad Maksa* jest podrasowany, ale w dalszym ciągu pozostaje autentyczny” — wyjaśnia Miller. „*Mad Max: Na drodze gniewu* pozwolił nam lepiej zdać sobie sprawę z jego rozmachu i energii dzięki wykorzystaniu najnowszych technologii. Mogliśmy umieścić kamery w miejscach, w których nie byłoby to możliwe w przeszłości, albo lawirować nimi między pojazdami armady dzięki fantastycznemu systemowi Edge Arm. W scenach walki na pojazdach mogliśmy zawiesić aktorów na linach, a potem wymazać je dzięki możliwościom, jakie oferuje technologia CGI. Max wiszący do góry nogami między

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

dwoma pojazdami to w rzeczywistości sam Tom Hardy. Furiosa trzymająca się Maksa to w rzeczywistości Charlize trzymająca się Toma. Natomiast Nux wspinający się na maskę pojazdu, to sam Nicholas Hoult”.

Dla Hoult'a była to czysta adrenalina. „Nie ma nic lepszego od warkotu wielkiego silnika V8, który pracuje pod tobą, i ryku ciężarówek, przejeżdżających tuż obok ciebie wśród wybuchających bomb i ludzi kołyszących się na tyczkach”.

„Jeżeli wydaje ci się, że dana scena kaskaderska jest zbyt niebezpieczna, a wybuch zbyt spektakularny, żeby tak wyglądało to w rzeczywistości, gwarantuję, że tak właśnie było... Byłem tego świadkiem” — zapewnia Hardy. „Cały czas coś się działo, od świtu do zmierzchu. To było szalone i niezwykle doświadczenie, a wszystko to za sprawą George'a”.

Dla człowieka, który znajduje się w centrum całego zamieszania, pewne rzeczy nigdy się nie zmieniają. „Jest coś niezwykłego i dziwnie ekscytującego w rozbijaniu pojazdów na pustyni. Całkowicie się w tym zatracasz i działasz instynktownie. Nie mówię, że nie było to szalone” — śmieje się Miller. „Parafrazując stare powiedzenie: »Nie trzeba być wariatem, aby nakręcić *Mad Maksa*, ale to pomaga«”.

PRZYSZŁOŚĆ NALEŻY DO SZALEŃCÓW

„Kiedy świat upadł, każdy z nas się załamał.
Nie wiem, kto bardziej oszalał... Ja czy cała reszta” — Max

Od zagłady świata minęło 45 lat. Nie obowiązują żadne prawo, nie ma sieci elektrycznych, wody ani litości. W filmie *Mad Max: Na drodze gniewu* cywilizacja to jedynie wspomnienie, o którym pamiętają tylko nieliczni. Największe światowe gospodarki obróciły się w pył; nadmorskie miasta zniknęły z powierzchni ziemi, a wojny o wodę i ropę naftową doprowadziły do skurczenia się zasobów żywności i zanieczyszczenia powietrza. Ci, którzy przeżyli, przemierzają pustkowia, tworząc dzikie plemiona lub starają się przeżyć u stóp Cytadeli, fortecy rozgałęziającej się w system jaskiń, gdzie woda jest pompowana z jedynej warstwy wodonośnej w odległości wielu mil. Kontrolując podstawowe zasoby, Cytadela i jej sojusznicy — Gas Town i Bullet Farm, kontrolują pustkowia.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„Zapuszczając się w wyniszczoną i antyutopijną przyszłość, tak naprawdę cofasz się prawie do czasów średniowiecznych” — zauważa Miller. „Ludzie po prostu starają się przetrwać. Honor się nie liczy, a na empatię i współczucie jest bardzo mało czasu. Taki stan rzeczy doprowadza do wyraźnej hierarchizacji — nieliczna grupa skupiająca władzę dosłownie góruje nad tłumem i nic sobie nie robi z wartości moralnych. Do takiego świata trafia Max, uciekający przed swoimi demonami”.

Max Rockatansky został po raz pierwszy przedstawiony światu w oryginalnym filmie Millera z 1979 roku, a ogrom popularności tej postaci na całym świecie zaskoczył nawet samego twórcę. „Nieświadomie nadałem mu cechy klasycznego mitologicznego archetypu” — mówi Miller. „W Japonii nazywali Maksa samurajem Ione Ronin. We Francji postrzegano film jako „western na kółkach”, a Maksa jako samotnego rewolwerowca. W Skandynawii niektórzy twierdzili, że Max przypominał im samotnego Wikinga; wojownika przemierzającego nieprzystępne tereny”.

Obsadzając Toma Hardy’ego w tytułowej roli, Miller wiedział, że znalazł aktora, który jest w stanie uczynić mityczną postać bardziej autentyczną. „To nic trudnego być powściągliwym aktorem, sztuką jest być uczuciowym wojownikiem. Taki właśnie jest Tom. Nie boi się niczego. Czekałem, aż pojawi się ktoś taki jak Tom i wiedziałem, że odnajdzie w sobie duszę Maksa” — zauważa.

Miller wyczuł w Hardym ogromny potencjał, który przypominał mu pierwsze spotkanie z Melem Gibsonem, kiedy obsadził go w roli Mad Maksa trzydzieści lat wcześniej. „To charyzma, która wypływa z wewnętrznych sprzeczności, sprawia, że chce się go oglądać” — wyjaśnia reżyser. „Tom potrafi być przystępny, a jednocześnie tajemniczy; twardy, a zarazem wrażliwy. Ma w sobie niezwykle ciepło, ale także cechy, które czynią go niebezpiecznym”.

Hardy był na świecie od zaledwie sześciu tygodni, kiedy pierwszy film z serii wchodził na ekrany kin, jednak dorastając, przyswoił sobie legendę Wojownika szos. Kiedy poznał wizję reżysera, zrozumiał, że jego zadanie nie będzie polegało na odtworzeniu postaci, ale na zdefiniowaniu jej na nowo. „Max stworzony przez Mela to legenda” — opowiada Hardy. „Kiedy George poprosił mnie, abym zagrał tę postać, zacząłem z nim współpracować, aby dopasować postać Maksa do wydarzeń, jakie mają miejsce w nowym filmie. To wspaniały materiał do pracy. To wielki zaszczyt móc zagrać tę rolę”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Mimo to Hardy skontaktował się z Gibsonem, aby dostać jego błogosławieństwo. „Zjedliśmy razem lunch i było fajnie. Przekazał mi pałeczkę”.

Max Rockatansky uosabiany przez Hardy’ego pojawia się jako weteran jednej z wojen toczących się na pustyni. Posiada umiejętności, które pozwalają mu przetrwać w pojedynkę. Uświadomił sobie, że w tym nieprzyjaznym świecie bliższe relacje z ludźmi przynoszą tylko smutek. „Max jest człowiekiem, który chce po prostu wrócić do domu. Problem w tym, że domu nie ma” — wyjaśnia Hardy. „Nie zostało nic oprócz ciszy, bólu i zniszczenia. Żyje w miejscu, gdzie człowieczeństwo przestało istnieć, jednak on nadal go pragnie. Niestety relacje z innymi ludźmi mają w tym świecie swoją cenę”.

W filmie po raz pierwszy widzimy Maksa, kiedy kontempluje pozbawioną życia, bezkształtną pustkę równiny Plains of Silence, dokąd zawiózł go jego wysłużony Interceptor, ostatnia pozostałość po jego starym życiu. „Był świadkiem wielu nieszczęść i ludzkiego cierpienia, a wszystko, co miało dla niego jakąś wartość, przepadło” — zauważa Hardy. „Mimo że pod wieloma względami nie ma już po co żyć, jest jeden argument, który trzyma go przy życiu. Nie spocznie, dopóki nie wymierzy sprawiedliwości za wszystko, co zostało mu odebrane”.

Tę chwilę zakłóca ryk podrasowanych silników, a Max zostaje otoczony przez dziką zgraję grasujących Wojowników, którzy atakują wólcę, a następnie wleką go z powrotem do Cytadeli — najbardziej ufortyfikowanej twierdzy na całej pustyni. Jego samochód zostanie tam odrestaurowany, a Max potraktowany jak żywy inwentarz.

Właśnie w Cytadeli poznajemy Furiosę, której wściekłość rozpełta na drogach wojnę. Historia Furiosy — wojowniczkę w świecie, w którym kobiety zostały zniewolone, — to pierwsza rzecz, jaka popchnęła Millera do nakręcenia filmu *Mad Max: Na drodze gniewu*. Reżyser twierdzi, że Theron, sprawiła, że jej walka tej bohaterki była bardzo autentyczna. „Charlize to bardzo silna kobieta, nie tylko fizycznie, ale i psychicznie” — zauważa. „Jednocześnie bez trudu można dostrzec jej wrażliwość. To nie maska. Charlize bezsprzecznie jest kobietą, ale jej postać nie dopuszcza, aby fakt ten stał się jej słabością. Jej życie to pasmo smutku i bólu, ale nie ma czasu na rozpamiętywanie przeszłości. Musi po prostu opuścić Cytadelę i być twardą, a Charlize ma osobowość i umiejętności aktorskie, które pozwoliły jej pokazać to na ekranie”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Theron miała poczucie, że Miller zawarł w postaci Furiosy cechy kobiety-przywódcy, z czym nie spotkała się nigdy wcześniej, szczególnie w filmach akcji. „Kiedy George powiedział mi, że chce stworzyć kobiecą wersję Wojownika szos, która będzie mogła równać się z tym legendarnym bohaterem pod każdym względem, uwierzyłam mu i się nie zawiodłam. Przygotowany przez niego materiał pozwolił stworzyć dwie postaci, które nie żywią do siebie głębszych uczuć, ani nawet nie zostają przyjaciółmi, ponieważ w tym świecie nie ma miejsca na bliższe relacje”.

Rywalizacja przybiera jeszcze bardziej na sile dzięki grze Hardy’ego. „Granie u boku takiego aktora jak Tom Hardy, który reprezentuje tak wysoki poziom umiejętności aktorskich, sprawiało, że rozpierała mnie radość” — opowiada. „Chciałam grać tak dobrze jak on”.

Hardy był pod wielkim wrażeniem tego, że Theron udało się przekazać tak wiele emocji przy minimalistycznych dialogach i niemal nieprzerwanej akcji. „Charlize to klasa sama w sobie” — twierdzi. „Na świecie jest bardzo niewielu aktorów, którzy potrafią pokazać tak wielką siłę i charyzmę, a jednocześnie tak dużą wrażliwość”.

Jako Imperatorka w Cytadeli Furiosa jeździ War Rigiem — machiną wojenną na kołach, a zarazem najcenniejszym pojazdem na usługach dzierżącego władzę na pustyni watażki Immortana Joe’ego.

Tworząc złożoną i imponującą postać czarnego charakteru w filmie, Miller brał pod uwagę poziom umiejętności, inteligencji i nienasycony głód władzy, który popychałby tę postać nie tylko do tego, aby przeżyć zagładę cywilizacji, ale aby zrobić na tym interes. Immortan Joe znajduje odpowiedź w wodzie, Aqua Coli. To jedna z nielicznych autentycznych walut na pustyni, a on wykorzystuje ją, aby zdobyć pozostałe — paliwo z Gas Town i amunicję z Bullet Farm, i podporządkować sobie schorowanych i przymierających głodem ludzi, którzy przybyli do Cytadeli.

Wysoko na samym szczycie jego fortecy znajdują się najlepiej strzeżone komnaty, gdzie Immortan prowadzi swoje interesy i trzyma pod kluczem swój najcenniejszy skarb — Pięć Żon. Zdaje sobie sprawę z tego, że władza zdobyta przez niego po ciężkiej walce nie ma racji bytu, jeżeli przejmie ją jeden z jego dwóch żyjących synów — Rictus Erectus, w którego rolę wcielił się Nathan Jones, dziecko w ciele olbrzyma, lub grany przez Quentina Kenihana Corpus Colossus — dojrzały intelektualnie człowiek uwięziony w ciele

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

dziecka. „Żaden z nich nie jest w stanie sprawować rządów po śmierci Immortana, dlatego uwięził zdrowe, młode dziewczyny w klimatyzowanym skarbcu i zapładnia je, aby spłodzić zdrowego męskiego potomka” — wyjaśnia Miller.

Reżyser nie musiał długo szukać aktora, który sportretowałby watażkę. W pierwszym *Mad Maksie* obsadził Hugh Keaysa-Byrne'a w roli radosnego psychopaty Toecuttera. Wtedy, niezwiązany żadnymi zobowiązaniami aktor zgłosił się, aby pomóc zgromadzić obsadę. Po tym jak Miller zorganizował mu motory, poprowadził trzydniowy rajd z Sydney na plan zdjęciowy w Melbourne. Ku wielkiemu zdziwieniu Millera do czasu, kiedy dojechali na miejsce, Keays-Byrne zdążył z grupy nieznających się aktorów stworzyć autentyczny motocyklowy gang.

„Właśnie tego rodzaju charyzmy potrzebowałem na planie *Mad Max: Na drodze gniewu*” — przyznaje Miller. „Hugh nosi w filmie maskę, więc nikt nie pomylił go z Toecutterem, a zyskamy te niesamowite oczy i ogromną moc w głosie. To uroczy człowiek, który wnosi do postaci element figlarności. Dzięki samej sile swojej osobowości dodał do filmu kolejną warstwę. Naprawdę zelektryzował naszych Wojowników”.

Watażka włożył Wojownikom do głowy wymyśloną bajeczkę o tym, że jest nieśmiertelny i powrócił, aby zabrać ich do rajów wojowników zwanego Valhallą. Dzięki temu rzucają się do walki na drogach z religijną gorliwością. Ich drugą religią jest stal i silniki V8. Tak jak Black Fingers dbają o wojenną armadę Immortana znajdującą się w środkowej części Cytadeli oraz wymieniają krew w Banku Krwi, aby przedłużyć swoje nędzne życie.

„Immortan obdarłby cię żywcem ze skóry, gdybyś zakwestionował jego boskość” — wyznaje Keays-Byrne. „Z jego punktu widzenia powodem, dla którego ludzie masowo umierają, jest zanieczyszczenie środowiska. W związku z tym zainicjował program rozrodu, założył banki krwi, banki mleka, uprawy bezglebowe, jednym słowem zrobił wszystko, aby uchronić rasę ludzką przed wyginięciem. Pilnuje, aby jego Wojownicy mieli dostęp do czystej krwi, ponieważ jeżeli umrą na jakąś chorobę, nie będą mogli dla niego walczyć. Kocha swoich chłopców. Tak właśnie postępują dyktatorzy”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„To pewnego rodzaju dylemat moralny” — sugeruje scenarzysta Brendan McCarthy. „Immortan stara się uratować rasę ludzką przed obecnym załamaniem genetycznym, ale chce to zrobić, zachowując swój już i tak genetycznie upośledzony ród. Stosuje brutalne, zabójcze dla otoczenia metody, aby osiągnąć swój cel i tworzy kult religijny, aby zafascynować swoich Wojowników.

Nicholas Hoult to Nux, który osiągnął w swoim krótkim chorowitym życiu wszystko, co może osiągnąć Wojownik — osławioną pozycję kierowcy, własny spersonalizowany pojazd oraz silnik V8 wytatuowany na piersi. „W tej historii każda istota jest towarem, a jednak u Nuxa można dostrzec radosną niesforność, typową dla okresu młodości” — mówi Miller. „Mimo że prowadzi raczej nędzną egzystencję i wie, że jego dni są policzone, potrafi naprawdę się cieszyć. Nick także ma w sobie taką energię. To wspaniały aktor, niezwykle zdyscyplinowany, silny, a zarazem zabawny. Nick po prostu emanuje młodzieńczą żywiołowością, która definiuje tę postać”.

Na długo przed rozpoczęciem produkcji Miller założył zabezpieczoną stronę internetową, na której umieścił wideoklipy z przymiarkami kostiumów, próbami kaskaderów i materiałami referencyjnymi dla aktorów, z których mogli dowiedzieć się więcej o postaciach występujących w filmie. Dla Houлта była to prawdziwa żyła złota. „Dowiedziałem się, dlaczego Nux za wszelką cenę starał się być optymistą” — zauważa aktor. „Nie wie zbyt dużo o świecie. Wie natomiast, że ma tylko to jedno niby-życie. Ma dwa guzy na szyi, które nazywa Larry i Barry i które są w pewnym sensie jego przyjaciółmi, ale jednocześnie go zabijają. Jego relatywna niewinność i entuzjazm to cechy, które popychają Nuxa do obrania ścieżki, jaką kroczy w filmie”.

Wszyscy Wojownicy mieli ogolone głowy, tatuaże, zdobiące nacięcia i blizny, a ich ciała były pomalowane na białą — znak rozpoznawczy Immortana. W związku z tym Hoult ogolił głowę i każdego dnia przed rozpoczęciem zdjęć siedział dwie godziny w charakteryzatorni. „Kiedy twój wygląd tak bardzo się zmienia, pomaga ci to odkryć różne części twojej osobowości” — mówi. Chociaż podobał mu się cały ten proces, przyznaje, że zazdrościł Theron. „Charlize wchodzi, nakłada na czoło warstwę smaru i wychodzi. Wołałem za nią: »Zaczekaj chwilę...«”

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„Faktycznie, wchodziłam i pytałam: »Gdzie jest smar? Dobra, no to idziemy«” — potwierdza Theron. Jako że aktorka spędzała dużo czasu w War Rigu Furiosy, trzymała w jego wnętrzu kosmetyczkę i lustro, aby móc na bieżąco poprawiać makijaż.

Kiedy pojazd i konwój Furiosy zbaczają z zaplanowanej trasy do Gas Town, staje się jasne, że Imperatorka ma inne plany, a królestwo Immortana pogrąża się w chaosie. Do wściekłości nie doprowadza go fakt utraty Imperatorki ani nawet War Riga... Chodzi o ładunek, który wiezie. W skarbcu, w którym przetrzymywał swoje cenne reproduktorki, została tylko panna Giddy (Jennifer Hagan), pełniąca rolę ich przybranej matki i nauczycielki. Na ścianie pozostawiły prostą wiadomość: „Nie jesteśmy przedmiotami”.

Theron nie uważa, aby czyn Furiosy miał bohaterski charakter ani nawet, że był motywowany współczuciem. „To klasyczna antybohaterka” — zapewnia Theron. „Jej działania są efektem bardzo ludzkich wad. Myślę, że wpadła w szal, bo miała dość czucia się bezwartościową kobietą w świecie, w którym kobiety nadawały się tylko do jednej rzeczy — prokreacji. Chce odebrać Immortanowi to, co ma dla niego największą wartość, ponieważ on odebrał jej najcenniejszą rzecz, kiedy wykradł ją matce, a potem porzucił. Według mnie chodzi o to, aby nie uszło mu to na sucho. Podoba mi się jej podejście”.

Lathouris zauważa, że podobieństwa między Furiosą i Maksem nie są przypadkowe. „Jest zbudowana z tej samej gliny co Max. Jej historia niewiele różni się od jego życiowych doświadczeń. Ona także wiele straciła i podobnie jak on, przekuła swoją rozpacz w żądzę zemsty”.

A Immortan mści się na wszystkie możliwe sposoby.

Kiedy wkoło rozlega się dudnienie wojennych werbli, Nux przebywa w Banku Krwi. Organic Mechanic (Angus Sampson) robi mu zastrzyk z „wysokooktanowej szalonej krwi” pochodzącej od najnowszego uniwersalnego dawcy z Cytadeli — Maksa. Więzień został ostrzyżony, ubrany w maskę, wypalono mu znamię i zakuto w kajdany. Teraz wisi do góry nogami, a jego krew spływa do żył Nuksa przez kroplówkę. „Jedynym powodem, dla którego trzymają Maksa przy życiu, jest fakt, że jego krew nie jest zakażona” — wyjaśnia McCarthy. „Krew odgrywa istotną rolę w filmie. To niemal satyryczne podejście do całej idei „tankowania”. Do samochodów tankuje się „wacę”, jak potocznie określa się benzynę w *Mad Maksie*, a do Wojowników — krew”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Nux zdaje sobie sprawę z tego, że nie zostało mu wiele czasu; że rebelia Furiosy to jego ostatnia szansa na bohaterską śmierć, a Max jest jako ostatnią deską ratunku. „Nux chce tam pojechać i stanąć na czele wspaniałego pościgu, ale aby móc tego dokonać, musi zabrać ze sobą swój „zapas krwi” — wyjaśnia Hardy.

„Nux potrzebuje Maksa, ale jednocześnie dobrze się z nim bawi. Max jest przerażony i wygląda żałośnie, co Nuxa bardzo bawi. Bawi się tak dobrze, jak nigdy w życiu” — dodaje Hoults.

Max trafia na wojnę przywiązany do maski pędzącego samochodu, wykrwawiając się coraz bardziej z każdym uderzeniem serca, podczas gdy centymetry od jego twarzy zderzają się tony pędzącego metalu. Armada Cytadeli wraz z gangami dowodzonymi przez bossa (Richard Carter) Gas Town oraz Bullet Farmera (John Howard) pędzą przez piaski pustyni, aby zrównać się z War Rigiem i zaatakować ze wszystkich stron. Huczący ponad dziką wrzawą Doof Warrior (iOTA) mobilizuje szwadrony śmierci hardcore’owym rock’n’rollem, którego wrzaskliwy odgłos niesie się przez bezkresne równiny.

Armada to nie jedyne niebezpieczeństwo, jakie czyha na War Riga na pustynnych bezdrożach. Każda szczelina, dziura, kanion i trzęsawisko stanowi potencjalne zagrożenie. Może ono pochodzić ze strony budzącego grozę, żyjącego pod ziemią plemienia Buzzardów albo gangu Rock Riders czającego się w głębokim ukryciu w zdradliwym kanionie, którym muszą przejść rebelianci. Nawet niebo wali im się na głowę w formie kłębiącego się tornada pyłu i ognia — toksycznej burzy.

Maksowi udaje się przeżyć burzę, ale jest nadal przykuty do Wojownika. Po jej przejściu znajduje się też na tej samej wydmie co Furiosa i Żony. Są piękne i nieskazitelnie czyste na tle brudu i pyłu, które go otaczają. Jednak jego uwagę w całości pochłania War Rig — jego jedyna szansa ucieczki. Najpierw musi tylko minąć Furiosę.

Kiedy tych dwoje wojowników staje naprzeciw siebie, rozważając każdą broń i atut, jaki mają do dyspozycji, łącznie z Nuksem i wszystkimi Pięcioma Żonami, rozpoczyna się walka, która zakończy się remisem. „Max i Furiosa poznają się jako przeciwnicy, którzy naprawdę chcą się nawzajem pozabijać” — twierdzi McCarthy. „Są jak dwa pierwotne zwierzęta, które rzucają na szalę wszystkie swoje umiejętności i są równe pod każdym względem”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Zdając sobie sprawę z tego, że ich szanse na przeżycie rosną, kiedy działają razem, a nie w pojedynkę, Max i Furiosa zawierają tymczasowy rozejm. Nux również zostaje wciągnięty do tej grupy. „Nux wyrusza z Cytadeli, aby zabić Furiosę i przywieźć z powrotem dziewczyny, ale nigdy nie wypełnia swojej misji” — mówi Hoult. „Kiedy uświadamia sobie, że nigdy nie wykona powierzonego mu zadania, dołącza do ich małego zespołu. Współpraca z Maksem i Furiosą przywraca go do życia”.

Aby znaleźć Pięć Żon Immortana Miller nawiązał współpracę z amerykańską dyrektorką ds. castingu Ronną Kress, a Nikki Barret prowadziła poszukiwania aktorek na skalę międzynarodową w Australii. Reżyser postrzegał Żony w kategoriach melodii i chciał, aby każda z obsadzonych aktorek wniosła jedną nutę od siebie. „Pięć Żon to klasyczny motyw przewodni filmu — coś, co każdy chce mieć dla siebie” — zauważa Miller. „Ale żeby je zdobyć, trzeba umieć błyskawicznie chwycić każdą z nich w trakcie tego dzikiego pościgu przez pustkowia”.

W roli Splendid Angharad, wybranej na poczekaniu przywódczyni żon, obsadzono Rosie Huntington-Whiteley — modelkę, która próbuje swoich sił w branży filmowej. Riley Keough zagrała jej prawą rękę Capable. Zoë Kravitz to twarda i błyskotliwa Toast the Knowing. Courtney Eaton wcieliła się w rolę zamkniętej w sobie Cheedo the Fragile, a Abbey Lee została The Dag.

Cała piątka przyleciała do Sydney na trzy tygodnie prób, przymiarek kostiumów, pracy z australijską choreografką Meryl Tankard i rozwijania granych przez siebie postaci podczas warsztatów z Nico Lathourisem. W ramach przygotowań do roli spędzały też czas z dramatopisarką o feministycznych poglądach Eve Ensler, która pracowała w Kongo z kobietami dotkniętymi problemem gwałtu.

Okazało się to szczególnie pomocne dla Huntington-Whiteley, jedynej z Żon, w przypadku której w wyniku gwałtu doszło do zapłodnienia. „Eve Ensler była wspaniała i sprawiła, że wszystko stało się dla nas bardzo rzeczywiste” — zauważa. „Splendid pełni rolę ich przywódcy. To niesamowicie silna postać. Opiekuje się swoimi siostrami jak matka, ale targają nią sprzeczne uczucia w stosunku do jej nienarodzonego dziecka. Szukałam informacji na własną rękę i wiele razy rozmawiałam z Eve i George’em o tym, do jakiego stopnia naprawdę czuła się rozdarta w związku z tą sytuacją. Jest bardzo odważna, ale często działa

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

lekkomyślnie. Wydaje mi się, że w ten sposób wyraża swój ból z powodu tego, co zrobił jej Immortan i możliwość, że i tak będzie w stanie kochać to dziecko”.

Capable grana przez Keough również jest wrażliwa i pełna współczucia, co widać kiedy znajduje Nuksa schowanego w War Rigu po nieudanej próbie samobójczej. „Jako że Żony widziały Immortana, kiedy był zupełnie bezradny, Capable wie, że nie jest boską istotą, w co wierzy Nux. Współczuje Nuksowi i kiedy go poznaje, znajduje nowy cel. Zaczynają naprawdę troszczyć się o siebie nawzajem” — wyjaśnia Keough.

„Nux dorastał w brutalnym świecie, dlatego fakt, że Capable go słucha i się o niego troszczy, jest dla niego prawie nie do pojęcia. Przypomina trochę szczeniaka. Od tego czasu stoi za nią murem. Ona jest jedyną osobą, która widzi, że Nux może zmienić swoje życie i otwiera jego umysł na coś nowego” — dodaje Hoult.

Z drugiej strony mamy Toast, która chce zostać wojowniczką jak Furiosa. „Te dziewczyny nigdy nie miały okazji zrobić czegoś dla siebie, a teraz uczestniczą w wyścigu o własne życie. Nagle muszą się chronić i ładować broń dla Furiosy. Toast jest gotowa wkroczyć do akcji i walczyć. Nie ma czasu na przemyślenia i przewidywanie następnego ruchu przeciwnika; zawsze ktoś chce cię dopaść” — mówi Kravitz.

Lee, modelka debiutująca na dużym ekranie, zwróciła uwagę Millera jako potencjalna The Dag podczas castingu. Aby lepiej poznać aktorki, poprosił potencjalne Żony o przeczytanie sceny z filmu lub programu telewizyjnego zamiast fragmentu scenariusza. „Jeżeli któraś z nich chciała przeczytać bardzo rytmiczny fragment z *Sieci* albo coś komediowego, jak skecz z papugą z Monty Pythona, dużo mi to mówiło o tym, jakie mogą być jako aktorki” — zdradza Miller.

Lee jako jedyna wybrała Monty Pythona i stosownie do roli została „klasowym clownem” grupy. „The Dag w pewnym stopniu rozładowuje napięcie” — mówi Lee, która jako Australijka dorastała otoczona kultem *Mad Maksa*. „Ma mroczną naturę i stąd biorą się elementy komediowe — to jej mechanizm obronny. Jej imię pochodzi od słowa „daggy”, pieszczotliwego terminu oznaczającego kogoś, kto nieco odbiega od normy; kogoś nieporadnego. Jest płochliwa, co można wziąć za nerwowość, ale w rzeczywistości wynika to ze spotęgowanej świadomości tego, co się wokół niej dzieje”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Rzeczywistość zaczęła przypominać film, kiedy Lee przeżyła na planie coś w rodzaju ataku paniki, widząc ucharakteryzowanego na Immortana Joe'ego Keaysa-Byrne'a biegnącego w stronę War Riga. „Powiedziała, że widok przebranego Hugh, którego zobaczyła po raz pierwszy, wywołał u niej straszne uczucia. Taki jest Hugh. To uroczy człowiek, ale potrafi sprowadzić cię do poziomu samym spojrzeniem ukrytym za maską, która wygląda naprawdę dziko” — wspomina Miller.

Eaton, która miała zaledwie 16 lat w czasie realizacji zdjęć, gra rolę Fragile – najmłodszej i najbardziej naiwnej z Żon. „Fragile nie urodziła się w zewnętrznym świecie” — opowiada Eaton. „Urodziła się w Cytadeli i nie zna innego życia, dlatego przebywanie poza Cytadelą robi na niej wrażenie. Chce wrócić do jakiegoś bezpiecznego i stabilnego miejsca, gdzie będzie miała jedzenie i wodę oraz pewność, że nie umrze. Przypomina trochę wykorzystywaną żonę, która zawsze wraca do swojego oprawcy”.

„Wszystkie kobiety są bezbronne, ponieważ nigdy nie wychodziły poza Cytadelę, w głąb pustyni, a jak mówi Furiosa: »Tutaj wszystko boli.«. Fragile jest najsłabsza z nich wszystkich, ale z biegiem czasu znajduje siłę” — zdradza Miller.

Fragile jest najmniej zmotywowana, aby znaleźć Green Place, porośniętą bujną roślinnością oazę, którą Furiosa pamięta z dzieciństwa, gdzie według niej na Żony i nienarodzone dziecko Splendid czeka lepsze życie. „Furiosa nie pograżyła się w rozpacz jak Max” — zauważa Miller. „Jest wypalona, ale nadal ma ostatnią szansę, aby uciec przez tereny spustoszone przez wojnę nuklearną. Robi to nie dla siebie, ale dla tych młodych kobiet, które jeszcze nie straciły nadziei. Stara się dowiedzieć je do Green Place, aby znaleźć cel we własnym życiu”.

Tak jak Max, Furiosa generalnie nie ufa ludziom, ale ze względu na okoliczności, pełnią rolę i konieczność obdarza pewną dozą zaufania swoich towarzyszy podróży. „Kiedy Furiosa spotyka Maksa, znajduje się w trudnej sytuacji” — zauważa Theron. „Nagle są zmuszeni razem kontynuować tę podróż, której przyświeca nadzieja, w miejscu, w którym tak naprawdę nadziei już nie ma”.

„Max i Furiosa są bardzo podobni do siebie, dlatego udaje im się nawiązać niewypowiedziane porozumienie pokrewnych dusz” — zauważa Hardy. „Troszczenie się o coś lub o kogoś to niebezpieczna

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

gra, ale oni postanowili zaryzykować. To nie jest historia miłosna, ale oni wydobywają z siebie nawzajem coś takiego, co sprawia, że rozumieją się bez słów i pomagają sobie zostawić przeszłość za sobą”.

Kiedy Immortan rozpętuje piekło, aby odzyskać swoją własność, Max rzuca się do kontrofensywy, aby umożliwić War Rigowi dalszą jazdę i utrzymywać watażkę w pewnej odległości. „W tej niewielkiej grupie Max dostrzega więź i poczucie jedności między ludźmi, którzy najwyraźniej robią coś ważnego. To pozwala mu wyjść ze swojej skorupy pierwszy raz od bardzo długiego czasu” — mówi Hardy. „W świecie, w którym przetrwanie to podstawowy cel, gdzie nie ma nic, w czym można pokładać nadzieję, oznaki człowieczeństwa są niezwykle poruszające”.

Lathouris zauważa, że człowieczeństwo, którego doświadcza Max, sprawia, że staje się częścią grupy, zamiast nadal być odszczepieńcem. „Max uciekał od swojego lepszego ja, ale to lepsze ja dogania go War Rigiem w osobie Furiosy. Na początku znajomości tych dwoje chce się pozabijać, a pod koniec Max pragnie oddać życie za Furiosę i jej sprawę. To, co zostało złamane w Maksie, może uleczyć tylko miłość” — twierdzi.

„Jesteśmy świadkami tego, jak staje się szlachetniejszym człowiekiem; człowiekiem godnym zaufania” — zauważa Miller. „Widzimy, jak może wyglądać jego lepsze ja. Furiosa już jest w tym miejscu. Jest niezłomna w swojej determinacji. Podczas tej podróży jej serce zostaje niemal rozerwane na strzępy, ale razem znajdują sposób, aby przeciwstawić się światu pogrążonemu w chaosie i odnaleźć pewien rodzaj odkupienia”.

LEGENDA ODŻYWA NA NOWO

„*To dzięki mnie powstaniecie z popiołów tego świata*” — Immortan Joe

Począwszy od pierwszego obrazu *Mad Max: Na drodze gniewu* rozgrywał się w wyobraźni Millera jako wizualna narracja. Zamiast napisać tradycyjny scenariusz filmowiec skontaktował się z Brendanem McCarthym, autorem komiksów, rysownikiem i artystą, który przesyłał mu swoje prace od lat. Współpraca,

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

która miała polegać na rozrysowywaniu kadrów filmu, zakończyła się prośbą Millera, aby zadeklarowany fan Wojownika szos został współautorem scenariusza.

Dla McCarthy'ego była to zaskakująca propozycja. „Zapytałem: »Zdajesz sobie sprawę z tego, że nigdy nie napisałem scenariusza do żadnego filmu fabularnego?«” — wspomina McCarthy. „Wzruszył ramionami i odpowiedział: »Nie martw się, ja napisałem.« Zabraliśmy się do pracy jak dwaj maniacy wewnątrz Kopyły Gromu, wymyślając historię. Dla mnie jako fana oryginalnych filmów obserwowanie procesu powstawania kolejnego było niezwykle przyjemnym przeżyciem. Przez cały czas staraliśmy się nawiązywać do pierwotnych założeń. Mieliśmy świadomość, że ten film musi wjechać na ekrany kin na pełnym gazie. Wiedzieliśmy, że tu nie ma miejsca na porażkę”.

Do boju przyłączyło się dwóch kolejnych artystów, których zadaniem było odebranie szkiców od Millera i McCarthy'ego i dopracowanie ich, aby uzyskać precyzyjnie rozrysowane kadry filmu. Byli nimi Peter Pound, „mózg operacji” oraz specjalista od ruchu pojazdów i specyfikacji, który został głównym projektantem pojazdów wykorzystanych w filmie, oraz Mark Sexton, posiadający wiedzę naukową i umiejętność budowania światów, który pełnił funkcję głównego rysownika storyboardów. Po upływie niemal roku zespół kreatywny pokrył ściany sali konferencyjnej w studiu Millera ponad 3500 storyboardami — wstępnym scenopisem obrazkowym filmu *Mad Max: Na drodze gniewu*.

Miller zwerbował Nico Lathourisa, aby dokonał dramatycznej analizy fabuły, a niedługo potem poprosił swojego długoletniego współpracownika, aby dołączył do zespołu scenarzystów. „Myślę, że opowiadając historię Mad Maksa, George intuicyjnie poruszył czułe miejsca w ludzkiej psychice” — mówi. „Pod intensywną akcją rozgrywającą się w filmie *Mad Max: Na drodze gniewu* dostrzegłem konstelację postaci, które oddziaływały na siebie nawzajem w bardzo bezpośredni sposób. Alegoryczne warstwy tej historii w ogromnym stopniu zdeterminowały układ dramatyczny, jaki wytworzył się między nimi”.

Trzej kluczowi członkowie ekipy filmowej Millera — PJ Voeten, Guy Norris i scenograf Colin Gibson, również przyłączyli się do projektu na samym początku i przetrwali każdy impas, zastój i zmianę strategii działania, jakie miały miejsce przez kolejnych dziesięć lat. „Gdyby nie umiejętności PJa, Colina i Guya ten film w ogóle by nie powstał” — przyznaje Doug Mitchell. „Nie byłoby to też możliwe, gdyby

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

George nie poświęcił odpowiednio długiego czasu na stworzenie wizualnej wersji. Dzięki storyboardom można było prześledzić film ujęcie po ujęciu. Stały się dla nas ważnymi wytycznymi na każdym etapie realizacji projektu”.

W kolejnych latach krąg współpracowników powiększył się o projektantkę kostiumów Jenny Beavan, charakteryzatorkę Lesley Vanderwalt, specjalistów od efektów specjalnych Dana Olivera i Andrew Williamsa oraz specjalistę od efektów wizualnych Andrew Jacksona.

Nagrodzony Oscarem operator John Seale cieszył się swoją zasłużoną emeryturą jedynie miesiąc, kiedy filmowcy zaprosili go do współpracy. „Chodziło w końcu o Mad Maksa, a zgłosił się do mnie sam George” — mówi Seale. „Nie namyślałem się długo. Uwielbiam z nim pracować. To uroczy człowiek. Pamiętam na przykład taką sytuację: jesteśmy na pustyni, kręcimy scenę, ciężarówka się przewraca albo wybucha, pogoda nie zgadza się ze scenariuszem, a on kładzie mi rękę na ramieniu i mówi: »Nie martw się Johnny, zajmę się tym – naprawimy to w postprodukcji«”.

Miller zaplanował kręcenie ujęć jedną kamerą, ale kiedy zdjęcia się rozpoczynały Seale i jego ekipa mieli do dyspozycji każdego dnia średnio trzy lub cztery kamery Arri Alexa Plus i dwie do czterech kamer Arri M Steadicams, które rejestrowały akcję jednocześnie, a także kamery robiące ujęcia z powietrza i kamery do kręcenia zderzeń pojazdów z możliwymi do odzyskania kartami cyfrowymi. Seale chciał również obsługiwać własną kamerę, aby kręcić ujęcia przez obiektyw zmiennoogniskowy z powiększeniem 11:1. Miller nazwał ją „kamerą paparazzi”. „Uwielbiam wchodzić na plan i tu i ówdzie nakręcić zbliżenie” — mówi Seale.

Był jeszcze system Edge Arm...

Począwszy od najwcześniejszych etapów produkcji, ekipa filmowa dyskutowała z Millerem o wszystkich rzeczach, jakie chcieli zrobić inaczej w przypadku filmu *Mad Max: Na drodze gniewu*. Najbardziej palące kwestie dotyczyły ograniczeń, na jakie natknął się Miller w kontekście śledzenia pojazdów przez kamery. Postanowili zbudować terenowy samochód wyścigowy do jazdy po wydmach i namówili jedną z firm produkujących kamery, aby go w nie wyposażyła. Jednak zanim plan ten doczekał

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

się realizacji, Voeten rozpoczął pracę na planie innego filmu, gdzie odkrył eleganckie i rewolucyjne rozwiązanie ich problemu.

„System Edge Arm pozwala umieścić kamerę dosłownie wszędzie i uzyskać fantastyczne ujęcia. Jak tylko się przekonałem, jakie są jego możliwości, wiedziałem że musimy go mieć na planie *Mad Max: Na drodze gniewu*. Od razu zacząłem też zachwalać go George’owi i Dougowi” — wspomina Voeten.

Podczas wizyty w Stanach Zjednoczonych Norris spotkał się z Deanem Baileyem z LAMotorsports, który zaproponował, że zbudują specjalny model terenowej ciężarówki wyposażony w silnik V8 z turbodoładowaniem, z umiejscowionym na dachu dźwigiem i ustabilizowaną żyroskopowo kamerą o zasięgu ponad 6 m, obracającym się o 360 stopni z pełnym zakresem ruchów w każdym kierunku. „Po pierwszej przejeździe George ogłosił, że mogłoby nakręcić w nim cały film” — mówi Voeten. „System Edge Arm sprawdzał się każdego dnia”.

Bailey przywiózł ze sobą zespół operatorów z Brooksem Guyerem i Michaeliem Barnettem sterującymi, odpowiednio, dźwigiem i kamerą umieszczonymi na pojeździe za pomocą zdalnego sterowania. Filmowcy wypuścili w pustynny teren także sterowane radiowo „truggies” — połączenie ciężarówki i samochodu terenowego, wyposażone w zdalnie sterowane kamery umieszczone na głowicach Libra, aby wyeliminować brak ostrości. „George bardzo dba o bezpieczeństwo, dlatego planowaliśmy mieć jak najmniej członków ekipy w szybkich samochodach” — zauważa Voeten.

Miller spędził wiele dni, jeżdżąc samochodem z systemem Edge między kaskaderami, reżyserując akcję na bieżąco za pośrednictwem podzielonych ekranów wideo umieszczonych w jego wnętrzu. „To zadziwiająca maszyna” — zachwycił się. „Zupełnie się od niej uzależniłem, ponieważ kiedy się w niej znajdziesz, jesteś w samym centrum akcji i operujesz kamerą podobnie jak w grze wideo. Dysponowanie takim narzędziem na planie filmu, który zasadniczo rozgrywa się w czasie rzeczywistym, jest genialne”.

„George się w nim zakochał, więc ostatecznie zbudowaliśmy dwa takie pojazdy — jeden na potrzeby głównej ekipy, a drugi dla ekipy realizującej sceny akcji” — opowiada Norris. „Człowiek jest szczelnie zamknięty wewnątrz tej niesamowitej terenówki, dzięki czemu nie naraża się na żadne niebezpieczeństwo,

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

a do tego kamerę można umieścić dosłownie wszędzie. Prawdopodobnie nakręciłem jakieś dziewięćdziesiąt dziewięć procent scen akcji z wykorzystaniem systemu Edge”.

Układając choreografię dla kaskaderów, Norris podzielił storyboardy na poszczególne fragmenty planu i planował wielowymiarowe sekwencje akcji, które miały obejmować liczne wyczyny kaskaderskie wykonywane jednocześnie i bez przerwy, od początku do końca filmu. „Współpracując z George’em przez tak długi okres, przez jaki miałem przyjemność to robić, nauczyłem się pozwalać akcji toczyć się tak długo jak to możliwe, aż do jej naturalnego końca” — opowiada Norris. „Kiedy wszystkie wyczyny kaskaderskie są wykonywane jednocześnie, George może umieścić kamerę w dowolnym miejscu”.

Miller określił trzy podstawowe zasady czy też strategie projektowe, które miały ze sobą współgrać na każdym etapie projektowania i kreacji, poczynawszy od punktu krytycznego. „Wyobraźcie sobie, że od następnej środy wszystkie możliwości rozwoju, o których czytamy w prasie, nagle znikają” — wyjaśnia reżyser. „Teraz przenosimy się 45 lat w przyszłość. Nie ma masowej produkcji. Wszystko, co istnieje na pustyni, to znalezione przedmioty, które zostały odpowiednio zmodyfikowane. Do każdego elementu trzeba dobudować określoną teorię, która wyjaśni, w jaki sposób przetrwał apokalipsę, niezależnie od tego czy chodzi o broń, okulary czy mechaniczne ramię Furiosy”.

Wielką wagę przykładał też do ukazania ludzkiego instynktu tworzenia wynalazków i sztuki. „Ludzie nie przestają tworzyć pięknych rzeczy tylko dlatego, że żyją się na pustkowiu” — kontynuuje. „Odwiedziłem różne miejsca na całym świecie i wiem, że nawet społeczności, które żyją w biedzie, mogą mieć dobrze rozwinięty kanon estetyczny. Wszystko w naszym filmie musiało spełniać jakąś funkcję, która została zdefiniowana z wielką uwagą i dostosowana do danej osoby. Te znalezione przedmioty przetrwały w miejscu, gdzie ludzkie ciała nie były w stanie przeżyć. Z tego powodu są otaczane niemal religijną czcią”.

W DNA filmów o Mad Maksie wpisana jest także nuta obłąkańczego humoru. „Akcja filmu rozgrywa się w ciemnym, szalonym świecie, a w ludzkiej naturze leży, że w takim otoczeniu rozwijają się cechy, które odbiegają od normy. To szaleństwo najlepiej obrazuje kwestia wypowiediana przez Nuksa podczas toksycznej burzy, kiedy pojazdy są zmiotane z powierzchni ziemi. Dla niego śmierć w tym tornadzie pyłu i ognia byłaby czymś najpiękniejszym, co w życiu może mu się przytrafić”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Te trzy podstawowe koncepcje wyznaczały kierunek działania wszystkich działów, których zadanie polegało na dostosowaniu efektów prac w taki sposób, aby wszystko stanowiło jedną całość. Pierwszym krokiem dla Gibsona było uzmysłowienie sobie, jak wyglądał ten postapokaliptyczny świat. „Koncepcja George’a zawsze zakładała, że była to kumulacja wszystkich możliwych kataklizmów” — opisuje Gibson. „Wobec tego mieliśmy niepowtarzalną możliwość nadania wszystkiemu wyglądu wskazującego na upływ czasu. Wyobraźcie sobie na przykład szerniałą i zniszczoną stal stojącego na bezkresnym pustkowiu pojazdu, na którym gdzieś widać pojawiającą się rdzę. Ale nie chodzi tylko o zdezelowane pojazdy. Rasa ludzka cierpi. Na każdym kroku widać wszechobecny chaos i niedostatek, dlatego staraliśmy się oszczędnie posługiwać barwami, a kiedy już to robiliśmy, sprawić, aby ich użycie coś znaczyło”.

Na pustyni Millera panuje minimalistyczna estetyka, a Gibson i jego współpracownicy dbali o to, aby można było prześledzić historię każdego przedmiotu. Zagłębił się w kompendium wiedzy stworzonym przez Millera w celu sformalizowania historii, hierarchii, systemów wierzeń i zasobów, jakimi dysponuje każde z licznych plemion przedstawionych na filmie. To pozwoliło mu uświadomić sobie, jak ich przedstawiciele wyglądają, działają, mówią, a także wyobrazić sobie wszystkie maski, zniekształcenia ciała, kostiumy, narzędzia, rodzaje broni i pojazdy, z dokładnością do najmniejszego szczegółu.

„Cywilizacja upadła, a ludzkość cofnęła się niemal do średniowiecznej wersji świata” — opowiada Gibson. „Przyjęliśmy, że pojawiają się polaryzacja i fundamentalizm wobec braku zasobów – niedostatku, braku różnych rzeczy; sytuacji, w której mała puszka po napoju gazowanym, opróżniona i napełniona paliwem stanowi prawdziwy skarb. Doszliśmy do wniosku, że aby zachować autentyczność, do stworzenia wszystkich rekwizytów, pojazdów i innych przedmiotów materialnych musimy użyć prawdziwego złomu i rzeczy z odzysku. Każda rzecz miała odzwierciedlać koncepcję końca świata”.

Wszystkie ekipy projektowe zaczęły szukać rzeczy z odzysku i przetapiać ogromne ilości metalu, aby zbudować fizyczne elementy filmowego świata. Broń została wykonana z puszek po napojach, opon i dętek. Akcesoria samochodowe powstały ze stopionych używanych cynowych pucharów i trofeów, a menażerie ręcznie zbudowanych, spersonalizowanych pojazdów skonstruowano częściowo z odrestaurowanych karoserii 350 samochodów przeznaczonych na złom. Gibson opowiada, że w Cytadeli i w każdym zakątku

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

pustyni do wykonania tego, czego aktualnie potrzeba, używa się wszystkiego, co jest pod ręką. „George na każdym kroku wdrażał tzw. koncepcję „polimorficzności”. Jej celem było osiągnięcie jak największej funkcjonalności każdego przedmiotu i dostosowanie jej do własnych potrzeb. Patyk jest najpierw wykorzystywany jako włócznia, a kiedy się złamie, staje się bełtem, następnie łubkiem, wykałaczką, a na koniec rozpałką”.

Unikalnym elementem filmu jest broń skonstruowana z włóczni zakończonych granatami stylizowanymi na te używane w czasie wojny w okopach i wykorzystywana przez Wojowników do przekłuwania karoserii War Riga. „To ładunki wybuchowe z detonatorem umieszczonym na przedzie przepięknie wykonane przez dział artystyczny” — zauważa Miller. „Gdyby przyjrzeć się im dokładnie, można zauważyć, że uchwyty są precyzyjnie dopracowane i mają nawet dekoracyjne frędzle. To nie tylko broń, to rzeczy osobiste”.

Sam Gibson świetnie się bawił, starając się sklecić własnymi rękoma broń, która mogłaby naprawdę istnieć w pozbawionej zasobów przyszłości. „Wszystkie złożono z różnych wtórnych materiałów. Pistolety natryskowe i wiertarki udarowe zostały przekształcone w karabiny albo miotacze płomieni” — opisuje.

Projektantka kostiumów Jenny Beavan cieszyła się z faktu, że wyobraźnia kazała Millerowi osadzić akcję filmu w rzeczywistości pełnej niedostatku, częściowo dlatego, że stanowiło to dla niej pewnego rodzaju wyzwanie. „Projektowałam kostiumy do wielu filmów historycznych, ale tworzenie ich na potrzeby postapokaliptycznego świata dało mi możliwość rozwoju w zupełnie nowym kierunku, co było wspaniałym doświadczeniem. Ten świat jest wzniosły i fantastyczny, ale nadal pozostaje osadzony w dziwacznej rzeczywistości. Bardzo ceniłam sobie wolność projektowania strojów, których nie można zobaczyć nigdzie indziej”.

Mimo że jedna z innych podstawowych zasad Millera mówiła o tym, aby unikać wszelkich odniesień do wcześniejszych filmów, zespół rysowników storyboardów doszedł do wniosku, że jednej rzeczy nie można pominąć. Chodziło o oryginalną kurtkę skórzaną Mela Gibsona, którą nosił w *Wojowniku szos*. Kiedy ten temat został poddany pod dyskusję, Pound wymyślił legendarną kurtkę i poduszki na ramionach na nowo.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Słynna skóra stała się dla Maksa granego przez Hardy'ego nowym elementem garderoby, który jednocześnie przywodził na myśl stare filmy.

Od tamtej chwili Beavan pracowała z Hardym nad wypracowaniem stylu Wojownika szos z filmu *Mad Max: Na drodze gniewu*. „Tom miał mnóstwo własnych pomysłów” — opowiada. „Zgromadziliśmy całą masę najróżniejszych strojów i stworzyliśmy styl, z którym oczywiście natychmiast musi się pożegnać. W założeniu ma go jednak odzyskać w miarę rozwoju akcji”.

Specjaliści od kostiumów byli ostatecznie zmuszeni powielić strój Maksa 20 razy, dodając dodatkową warstwę ochroniaczy, aby ubrać wszystkich kaskaderów. Hardy starał się wykonywać tyle scen kaskaderskich, na ile pozwalały mu jego możliwości fizyczne, włącznie ze sceną desperackiej próby ucieczki bohatera z Cytadeli i jego ponownego schwytania na początku filmu.

Beavan współpracowała też w szerokim zakresie z Charlize Theron. Razem własnoręcznie wybrały materiał i stworzyły znoszony biały top Furiosy, jej niechlujne skórzane spodnie i rodzaj zbroi zakładanej na środkową część ciała, mocowanej skórzanymi paskami. Strój odzwierciedlał podstawowe potrzeby tej postaci — był wygodny, funkcjonalny, budził respekt i nie przeszkadzał podczas walki. Furiosa straciła część lewej ręki i w jej miejscu nosi mechaniczne ramię wykonane ze złomu przez australijskiego artystę Matta Bouga. Dla Theron i jej dublerki Dayny Chiplin przygotowano lżejsze wersje, aby łatwiej im było się poruszać. „Ramię Furiosy to doskonały przykład przekształcania znalezionych przedmiotów w dzieła sztuki” — stwierdza Miller. „Można zauważyć z nim wykorzystane klucze, wały korbowe, części silników samochodowych. Umieszczono na nim mały silniczek z samolotu-zabawki, którego używa do podpompowania hydrauliki, kiedy potrzebuje dodatkowej mocy”.

Theron nie postrzegала Furiosy jako kobiety, która poświęca dużo czasu swojemu wyglądowi. Po długich dyskusjach z Millerem i charakteryzatorką Lesley Vanderwalt przyszedł jej do głowy pewien pomysł. „Byłam świeżo upieczoną matką. Miałam pracować na pustyni. Pomyślałam: »Po prostu musimy ogolić mi głowę«” — wspomina Theron. „Byłam taka podekscytowana, że zadzwoniłam do George'a, a on wziął głęboki oddech. Potem się zgodził i zrobiliśmy to następnego dnia. Patrząc z perspektywy czasu, nie wyobrażam sobie, abym mogła zagrać tę rolę inaczej”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Vanderwalt, której współpraca z Millerem rozpoczęła się od pracy na planie *Wojownika szos*, także przyczyniła się do nadania Imperatorce odpowiedniego statusu. „Najwyżsi rangą Imperatorzy nakładali na czoło warstwę czarnego smaru i używali metalicznego i mineralnego pyłu dla podkreślenia swojej pozycji” — zauważa.

Odcień skóry stał się ważnym elementem wizerunku Furiosy, Maksa i nielicznej grupki rebeliantów. „To ludzie, którzy mają już za sobą długą drogę, ale nadal nie stracili nadziei na nowy początek” — zauważa Gibson. „Staraliśmy się, aby odcień ich skóry był ożywiony, szczególnie w przypadku Pięciu Żon, których ciała same w sobie stanowią odzwierciedlenie nadziei i przyszłości”.

W zestawieniu z surowym życiem na pustyni Żony musiały wyglądać jak przybysze z innej planety. „Immortan myśli o nich w kategoriach skarbu. Chronił je przed wszelkimi zagrożeniami pochodzącymi z zewnętrznego świata” — zauważa Miller. „Na pustyni zamieszkaanej przez ludzi trawionych przez różne rodzaje raka, kobiety te musiały być w pewnym sensie postrzegane jako nieskazitelne”.

Vanderwalt nie zmieniała naturalnego wyglądu Huntington-Whiteley, Keough, Kravitz, Lee i Eaton, decydując się na podkreślenie osobowości tych postaci za pomocą ich fryzur. „George’owi bardzo spodobały się krótkie włosy Zoë. Pomyśleliśmy, że Toast mogła je ściąć, aby być bardziej zadziorną” — mówi Vanderwalt.

Aktorki odwiedziły pracownię Beavan, aby wybrać materiały na swoje stroje z całej gamy bawełnianych i muślinowych tkanin, dla których inspirację Miller zaczerpnął z baletu, w którym tancerze odziani byli jedynie w bandaż. „Żony spędziły całe życie w środowisku o kontrolowanym klimacie” — mówi Beavan. „Założenie jest takie, że kiedy zostają stamtąd zabrane, ich stroje zupełnie nie nadają się na podróż po pustynnych bezdrożach”.

Dla każdej innej osoby w Cytadeli ciało to płótno, które wszyscy pokrywają farbą, nacięciami lub tatuażami odzwierciedlającymi ich wierzenia, pochodzenie i status. „Maski są symbolem statusu, blizny mówią o twojej przeszłości i pozycji, ubrania określają twoją rangę – czy jesteś kierowcą, lansjerem, nie masz nic, czy to, co miałeś, było dla ciebie bardzo ważne” — zdradza Gibson.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Przerazający wizerunek Immortana, na który składają się rzędy końskich zębów, ma zarówno cel praktyczny, którym jest oczyszczanie powietrza z toksyn, jak i nadanie watażce onieśmielającego wyglądu groźnego półboga. Keays-Byrne nosił je ponad kuloodporną zbroję wykonaną z pleksi, która służy także ukryciu jego niedomagającego ciała i sprawowaniu nad nim kontroli. Te elementy garderoby pozwalają mu utrzymać Wojowników w stanie ciągłego zniewolenia.

Wojownicy także noszą całą gamę różnorodnych masek, z których każda kolejna jest bardziej przerażająca od poprzedniej. Zostały one w dużej części wykonane ze skóry i drutu przez Beavan i jej ekipy w Afryce i Australii. Ich maski również służyły dwóm celom. Po pierwsze oddawaniu czci Immortanowi, a po drugie umożliwianiu podstawianiu zamiast nich kaskaderów, którzy zastępowali ich na przykład w scenach jazdy na wyginających się tyczkach jako Polecats. Ich ciała są pomalowane warstwą białej farby, prochu i gliny, aby oddać cześć bladej skórze Immortana. W tym celu dział charakteryzacji wykorzystywał 61 różnych odcieni skóry. Vanderwalt i jej zespół ozdabiali ciała Wojowników także malunkami, naklejanymi tatuażami, nacięciami i spersonalizowanymi koszulkami z tatuażem.

Rozmyślając nad różnymi sposobami przypuszczenia ataku przez Wojowników, Miller przypomniał sobie widok artystów ulicznych balansujących na tyczkach, co wprowiło jego wyobraźnię w ruch. „Kiedy rozpoczęły się zdjęcia do *Mad Max: Na drodze gniewu*, pomyślałem: »A może umieścimy takie tyczki na jadącym pojeździe?« Wojownicy muszą atakować War Rigę z każdej strony, a gdyby nie byli w stanie przedrzeć się przez koła lub kolce, Polecats mogliby się rozbujać i przypuścić atak z góry, jak piraci”.

Mimo że sam pomysł niezmiernie mu się podobał, miał świadomość tego, że szanse na to, że nawet jego doświadczona i zaufana ekipa będzie w stanie wykonać coś takiego, nie narażając się na niebezpieczeństwo, były niewielkie. „Kiedy to prawdziwi ludzie znajdują się na jadącym pojeździe, w przypadku gdy cokolwiek pójdzie nie tak, może dojść do poważnego wypadku” — mówi.

Norris, Gibson i Oliver dyskutowali miesiącami o różnych możliwościach od bambusowych tyk przez sprzęt do wykonywania skoków o tyczce po hydraulikę — bez skutku. Kiedy Miller prawie pogodził się z myślą o wygenerowaniu Polecats cyfrowo, zespół wpadł na pewien pomysł. Zbudowali umieszczony na platformie odwrócony do góry nogami metronom, który był w stanie wykonać zadanie sprawnie, bezpiecznie

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

i bez przestojów. Przeciwwagą dla mierzącej około 9 m tyczki był blok cylindrów umiejscowiony u jej podstawy, zamontowany w punkcie podparcia, który mógł zostać dostosowany odpowiednio do każdego kaskadera i wykonywanych przez niego ruchów. Urządzenie pozwalało Polecats unosić się w powietrzu dzięki koordynowaniu ich ruchów przez ekipę kaskaderów znajdujących się na pojeździe, popychających obciążony blok raz w jedną, raz w drugą stronę dla uzyskania efektu dźwigni.

„Mogliśmy wtedy kołysać tyczką w przód i w tył dosłownie do samej ziemi pod kątem dziewięćdziesięciu stopni” — zdradza Norris. „Członkowie ekipy pozostawali w stałym kontakcie dzięki słuchawkom i mogli zwiększać tempo kołysania, aby tyczka dotykała ziemi pod kątem dziewięćdziesięciu stopni, znalazła się nad czołgiem czy nawet motocyklem. Kiedy już opanowaliśmy te manewry od strony fizycznej, nie istniało żadne niebezpieczeństwo, że tyczka się przewróci”.

Norris przesłał Millerowi link do zdjęć próbnych z komentarzem, że ma dla niego niespodziankę. „Było tam sześciu Polecats wykonujących przepiękny układ baletowy wokół pojazdu, a Guy był zawieszony na jednej z tyczek i wszystko filmował” — śmieje się Miller. „Kiedy zobaczyłem ten materiał, wzruszyłem się do łez. Myślałem, że wszystko, czego byśmy nie spróbowali, będzie zbyt niebezpieczne. Ale ci ludzie na tyczkach byli zupełnie bezpieczni. Mogli siedzieć tam przez cały dzień. To było cudowne”.

Następnie Norris skontaktował się z długoletnim przyjacielem i byłym członkiem ekipy Cirque du Soleil Stephenem Blandem, aby zwerbować go do pomocy przy tworzeniu grupy Polecats, która w późniejszym czasie odbyła wiele prób, aby doprecyzować synchronizację i symetrię swoich układów. „Dzięki temu George nie musiał zatrzymywać akcji, aby dokonać korekty podczas danej sekwencji” — opowiada Norris. „Mógł nagrywać War Riga pędzącego przez pustynię z otaczającymi go Polecats, atakującymi w skoordynowany sposób, podczas gdy jeszcze większa ich liczba zbliżała się z tyłu, a wszystko to na jadących z dużą prędkością pojazdach”.

Ze względu na ogromną liczbę scen kaskaderskich rozgrywających się na pustyni, danego dnia na planie mogło znajdować się nawet 150 kaskaderów. Natomiast główna ekipa kaskaderska Norrisa, uosabiająca armię Immortana przez cały film, liczyła 65 osób. Praca ta była wyjątkowa pod tym względem, że nie dublowali innych aktorów, ale faktycznie odgrywali role Wojowników przez cały okres realizacji

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

zdjęć. „Na filmie można prześledzić los Wojownika od momentu opuszczenia Cytadeli, poprzez pościg armady, aż do jego śmierci” — wyjaśnia Norris. „Każdy z nich zginął bohaterską śmiercią, ale zawsze istniała między nimi pewna rywalizacja o to, kto umrze w sposób najlepszy dla Wojownika”.

Na etapie preprodukcji i przez cały okres produkcji filmu kaskaderzy wczuwali się w grane przez siebie postaci oraz zgłębiali kult Immortana podczas sesji grupowych, które obejmowały intensywne treningi fizyczne i szkolenia z technik walki przeplatane warsztatami aktorskimi z Lathourisem i jego współpracowniczką Nadią Townsend, a także częstymi spotkaniami z Keaysem-Byrne’em. W sesjach uczestniczył też australijski aktor, muzyk i dramatopisarz iOTA, który wciela się w rolę Doof Warriora — „dobosza” armady.

„Hugh przychodził ucharakteryzowany na Immortana Joe’ego, a iOTA po prostu zaczynał improwizować. To było niesamowite. To zdecydowanie pomagało zbudować atmosferę kultu, którego część stanowili Wojownicy” — wspomina Josh Helman, który występuje u boku Hoult’a w roli lansjera Nuksa — Slita.

iOTA skomponował i nagrał własne utwory wojenne dla Doof Warriora, który odgrywał je na swojej dwugryfowej gitarze elektrycznej / miotaczu płomieni jako frontman obłąkańczego zespołu, akompaniującego toczącej się wojnie. W fazie produkcji operator dźwięku w plenerze Ben Osmo puszczał tę muzykę na słuchawkach noszonych przez zespół bębniarzy Taiko, znajdujących się na dachu Doof Wagona, co pozwalało im utrzymać odpowiedni rytm uderzeń pośród dudniących silników V8 i odgłosów walki.

People Eater i Bullet Farmer, grani odpowiednio przez Johna Howard’a i Richarda Cartera, prowadzili swoje gangi na wojnę pośród huraganu ognia i gradu kul. Wymyślony przez McCarthy’ego People Eater jest uosobieniem braku umiaru i najgorszych cech cywilizowanego człowieka. „Zrobiłem szkic ogromnego człowieka ubranego w podniszczony garnitur w prążki charakterystyczny dla społeczeństwa kapitalistycznego. Jego nos jest mocno zaatakowany przez trąd, dlatego nosi sztuczny nos, aby zakryć swoje niedostatki” — opowiada McCarthy. „Miał dość odrażający wygląd, więc George całkiem trafnie przezwał go People Eaterem”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

McCarthy postrzegał Bullet Farmera ubranego w wyładowany amunicją trenz i hełm wykonany w całości z kul jako „niedorzecznego producenta broni i dealera, któremu brakuje piątej kleпки”.

Poszukiwania pleneru, w którym miała toczyć się wojna na pojazdy, były niemal równie wielkim projektem co cała produkcja. Ekipa miała pewne podstawowe wymagania co do tego miejsca. Teren musiał być płaski, piaszczysty, porośnięty niedużą ilością roślinności i obfitować w kaniony. Potrzebna była również baza, która pomieściłaby infrastrukturę wykorzystywaną przez ekipę filmową. Voeten i Gibson odbyli podróż dookoła świata w poszukiwaniu tej magicznej kombinacji, odwiedzając po drodze Amerykę Południową, Afrykę i Bliski Wschód, ale ostatecznie postanowili wrócić do Broken Hill położonego na rozległych pustynnych obszarach środkowej Australii, które Voeten nazywa „duchowym domem Mad Maksa”. „Kiedy George się tam udał, była to jego pierwsza wizyta w tym miejscu od czasu zdjęć do *Wojownika szos*” — wspomina.

Jednak po dwóch latach rekordowych opadów o plenerach w Australii trzeba było zapomnieć. „Musieliśmy znaleźć takie miejsce, gdzie nigdy nie pada” — mówi Miller. „Tak właśnie jest w Namibii”.

Położona w pobliżu południowego krańca kontynentu afrykańskiego Namibia leży w miejscu, gdzie spotykają się lodowate prądy powietrzne napływające z Antarktydy i ciepło płynące z afrykańskiej pustyni, co doprowadziło do powstania unikalnego klimatu idealnie nadającego się do sportretowania filmowych pustkowi. Miasto Swakopmund położone na Wybrzeżu Szkieletowym okazało się odpowiednim miejscem dla realizacji ogromnej produkcji, a rozległa pustynia Namib oferowała filmowcom różnorodność krajobrazów i nieograniczone tereny do nakręcenia scen wojny. „Tam nie ma nic” — twierdzi Miller. „To jeden wielki przepiękny krajobraz, który był wprost idealnie pasował do świata, jaki tworzyliśmy”.

Cała ekipa zajęła się następnie rozmontowywaniem, pakowaniem i wysyłaniem każdego elementu ogromnej produkcji, w tym 150 pojazdów, ze wschodniego wybrzeża Australii na zachodnie wybrzeże Afryki.

Podczas gdy filmowa pustynia miała powstać w Namibii, Cytadela powstawała na kilku planach zdjęciowych zbudowanych w Namibii, Sydney i Kapsztadzie w RPA. „Z historycznego punktu widzenia cytadele istniały zawsze” — mówi. „Zawsze istniał taki ostatni bastion, dzięki czemu mieliśmy możliwość

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

stworzenia wertykalnie zhierarchizowanego społeczeństwa funkcjonującego zgodnie z zasadami faszystowskiego feudalizmu”.

Stylizowane na kopce termitów wieże Cytadeli i otaczające ją widoki zostały wygenerowane cyfrowo przez specjalistę od efektów wizualnych Andrew Jacksona i jego zespół. „Inspiracją dla skalnych ścian były Góry Błękitne położone na zachód od Sydney” — zdradza Jackson. „Leciliśmy helikopterem w bardzo bliskiej odległości od tych masywnych klifów i robiliśmy mnóstwo bardzo dokładnych zdjęć w wysokiej rozdzielczości. Następnie, używając oprogramowania PhotoScan, przekształciliśmy fotosy w wielkie cyfrowe elementy ścian, które mogliśmy pociąć i nagiąć w taki sposób, aby utworzyły kształt Cytadeli. Dzięki temu uzyskaliśmy bardzo fotograficzny i realistyczny efekt”.

Podstawa Cytadeli została częściowo zbudowana ze sztucznego kamienia i prawdziwego piasku, z głębokimi zbiornikami wodnymi i ścianami, drogami i nierównościami terenu, i rozplanowana w taki sposób, aby można ją było wstawić do wygenerowanego komputerowo otoczenia. Cała konstrukcja skalna z trzema wieżami została następnie zaprojektowana i przeniesiona na wygenerowane cyfrowo bezkresne pustynie przez dyrektora artystycznego ds. efektów wizualnych Davida Nelsona.

Wewnętrzne plany zdjęciowe Cytadeli reprezentowały różne obszary i poziomy ważności społeczeństwa, od obszarów robotniczych po prywatne gniazdko i kryjówkę Immortana — BioDome, oraz część przedsiódkową i nawis skalny, z którego okazjonalnie rozdawał masom ograniczoną ilość Aqua Coli. Symbol Immortana – czaszka umieszczona na płonącej kierownicy, łącząca motyw samochodu i śmierci, została zaprojektowana przez Petera Pounda i wykorzystana także w War Rigu, Nux Carze i Doof Wagonie już na wczesnym etapie prac nad każdym z tych pojazdów. Ta szeroko otwarta paszcza pochłaniająca wszystko, co stanie jej na drodze, została nawet wryta na balkonie Cytadeli, aby Immortan wyglądał jeszcze bardziej imponująco.

Najczęściej można ją zobaczyć na kierownicach, na „kluczykach” do armady Immortana, która stanowiła część planu zdjęciowego z Ołtarzem, zbudowanym zarówno jako sanktuarium Immortana oraz w hołdzie tym, którzy polegali na polu chwały. Obok Ołtarza znajduje się Bank Krwi, pomieszczenie pełniące

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

funkcję szpitala polowego, magazynu zasobów krwi oraz warsztatu, w którym Wojownicy robią narzędzia i składają broń.

Na innych planach powstały Mechanics Workshop, ogrody Ponnix, Drain, Milkers' Room i Winch Room — epicki pod względem rozmiarów i zużytej stali, z ogromnymi bębnami napędzanymi siłą ludzkich mięśni, które wciągają w bezpieczne miejsce ciężarówki, broń i przedmioty znalezione na pustyni. Zbudowano również labirynt tuneli i katakumb, przez które Max usiłuje uciec i gdzie zostaje ponownie schwytany. Zaczyna się on od Celi – koszmarnego pomieszczenia tortur, gdzie Wojownicy zdobią też swoje ciała.

Kiedy akcja przenosi się na zewnątrz, zespół projektowy mógł zaprezentować trzy plemiona, którym udało się przystosować do nieprzyjaznych warunków panujących na pustyni. Pierwsze z nich wyłania się spod powierzchni ziemi. Przypominający mumie, obandażowani członkowie plemienia Buzzardów w osłonach na twarz i goglach to łowcy pozostałości, którzy przetrząsają pustkowia w poszukiwaniu skrawków metalu i fragmentów sprzętu uzbrojeniowego.

Gang Rock Riders, siejący śmierć, nadciągając raczej z góry niż z dołu, przejął kontrolę nad złowieszczym kanionem odkrytym w dolinie rzeki Swakop w Namibii, przez który musi przejechać War Rig. To tutaj zamaskowane „hieny na motorach”, jak mówi o nich Gibson, uderzają w przeciwnika przepływającego się przez kanion lub atakują, zjeżdżając z jego stromych zboczy na swoich podrasowanych terenowych motocyklach. Gibson i jego dział artystyczny zbudowali rampy i rollercoastery, aby zwiększyć praktyczne możliwości manewrowania członków gangu, a dział efektów wizualnych Jacksona skonstruował ściany kanionu w taki sposób, aby wyglądały jeszcze bardziej imponująco. „System przypuszczania ataku przez gang Rock Riders bierze się z tego, że jego członkowie żyją w górskim terenie i są w stanie poruszać się w górę i w dół po ścianach kanionu z przeczącą grawitacji sprawnością” — zauważa.

Poszukując ekipy, która byłaby w stanie wykonać wirtuozerskie manewry członków gangu Rock Riders, Norris wyszedł poza krąg kaskaderów i zaprosił do współpracy pięciokrotnego australijskiego mistrza Motocrossu i wiodącego trenera w dziedzinie freestyle, Stephena Galla, aby pomógł mu zebrać doświadczony zespół freestylerów. „Chcieliśmy stworzyć sceny akcji, jakich jeszcze nikt nigdy nie widział,

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

a Stephen zna wszystkich najlepszych zawodników Motocrossu i freestylerów. Ci kierowcy dali z siebie wszystko. To było niesamowite” — mówi Norris.

Mitchell dodaje, że nakręcenie wszystkich scen akcji z udziałem motocykli stało się możliwe dzięki umiejętnościom specjalisty sprzętowego i koordynatora scen kaskaderskich drugiej ekipy Keira Becka. „Motocykliści musieli jeździć po stromym terenie, ale Keir wszędzie rozłożył siatki, aby mieć pewność, że nikomu nie grozi niebezpieczeństwo”.

Motocykle to także pojazdy wybrane przez członkinie plemienia Vuvalini – niepokorne wojowniczkę walczące o przetrwanie na spieczonych słońcem piaskach pustyni na krańcu znanego świata, który ekipa produkcyjna odkryła pomiędzy rzeką Swakop a Zatoką Wielorybią w Namibii. W przeciwieństwie do otwarcie prezentujących swój status społeczności zamieszkujących Cytadelę członkinie plemienia Vuvalini noszą ubrania przystosowane do surowego życia, jaką prowadzą na tym pustynnym pustkowiu. „Są ubrane w stroje, które zakrywają ich ciała, ale część ich garderoby jest rozwieszana na przypominających wędki tyczkach, aby dawać cień podczas jazdy przez pustynię lub schronienie nocą” — zdradza Gibson.

Plemię Vuvalini złożone z ostatnich przedstawicielek społeczeństwa matriarchalnego reprezentują Megan Gale w roli The Valkyrie i Melissa Jaffer jako Keeper of the Seeds, a także Melita Jurisic, Gillian Jones, Joy Smithers, Antoinette Kellerman i Christina Koch. Lathouris nazywa plemię Vuvalini „kobietami, które są w stanie wnieść trochę zdrowego rozsądku do tego świata”.

Według Theron wprowadzenie na scenę plemienia takiego jak Vuvalini uzupełnia wielowarstwową prezentację kobiet w filmie *Mad Max: Na drodze gniewu*, jakiej podjął się Miller. „George osiągnął efekt fascynującej dynamiki, jeżeli chodzi o kobiety występujące w filmie” — mówi. „Młode bohaterki po ucieczce z Furiosą spotykają się z kobietami w wieku sześćdziesięciu, siedemdziesięciu, osiemdziesięciu lat, które szarżują na motorach pośród toczącej się wojny. Ten zabieg pozwolił mu pokazać kobiety, którym przyszło żyć w tym świecie, w każdym wieku. Nie zawsze tak to wygląda, szczególnie w przypadku szybkiego kina akcji”.

W miarę rozwoju wydarzeń one również ruszą przeciwko potężnej armadzie wysłanej do walki przez Immortana Joe’ego...

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

DROGA GNIEWU

„Nie jesteśmy przedmiotami!” — Żony

Prawdziwymi bohaterami filmu jest prawie 150 samochodów, ciężarówek i motocykli, skonstruowanych ręcznie na potrzeby produkcji *Mad Max: Na drodze gniewu*. Niektóre z nich zaprojektował główny „mózg operacji” („gear-head”) i rysownik storyboardów Peter Pound, a zbudował je główny „mechanik operacji” („rev-head”) Colin Gibson. Składające się na filmową flotę funkcjonalne pojazdy złożone z elementów pochodzących z odzysku zostały skonstruowane w taki sposób, aby nie tylko tworzyły logiczną całość z fabułą i odegrały przewidzianą dla każdego z nich rolę, ale także przetrwały miesiące ostrej jazdy po bezkresnych piaskach namibijskiej pustyni. „Technicznie rzecz biorąc, pustynny teren i klimat sprawiały problemy natury logistycznej — przegrzewanie, zużywanie się zawieszania, zapchane układy zasysania itp. Jednak właśnie te przeciwności dodawały piękna i nadawały akcji fizyczny wymiar w postaci wirującego pyłu, wypluwanego piachu i latających pojazdów” — mówi Gibson.

Podstawowe zasady, jakie na samym początku określił Miller, z całą pewnością dotyczyły tej menażerii zmechanizowanych maszyn do zabijania. „Czterdzieści pięć lat po zagładzie świata pojazdami mającymi największą szansę na przetrwanie i sprawne funkcjonowanie były przede wszystkim te, które nie zostały wyposażone w mikroprocesory, chipy komputerowe czy zawodne rozwiązania technologiczne, jakie można spotkać we współczesnych samochodach” — zauważa Miller. „Oldschoolowe samochody z segmentu muscle cars o wysokich osiągnięciach i tzw. rat rody z podrasowanymi silnikami mają twardsze karoserie i mniej aerodynamiczne sylwetki. Poza tym wykorzystywanie pojazdów z przedziału od lat 80. do lat 40. XX wieku również nadaje im pewnego rodzaju elegancji”.

Interceptor — czarny Ford Falcon Coupe XB z 1974 roku, znak rozpoznawczy Maksa Rockatansky’ego, bardziej niż jakikolwiek inny pojazd ucieleśnia tę estetykę. „W westernach każdy kowboj miał swojego ulubionego konia, a Max ma Interceptora” — zauważa Miller.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Podobnie jak Max Interceptor pokazany jest jako ranny ocalały na pustynnym pustkowiu, prześladowany i zmieniony przez wojny drogowe w przeszłości. Chociaż podniszczona, ale wciąż atrakcyjna maszyna śmierci dokonała żywota w *Wojowniku szos*, w filmie *Mad Max: Na drodze gniewu* spotykamy ją po raz kolejny. „Legendarny pojazd zostaje dostrzeżony na śmietniku. Jest przerdzewiały i sprawia wrażenie, jakby miał na swoim koncie zbyt wiele napraw i zdecydowanie zbyt mało oryginalnych części pod maską” — wyjaśnia Gibson.

Interceptor zostaje przebudowany w Cytadeli i powraca — lśniący, wyposażony w podwójny układ zasysania i napęd na cztery koła, uzbrojony tak, aby siać spustoszenie w jeszcze bardziej brutalnej przyszłości. Choć nie dorównuje smukłością sylwetki swojemu poprzednikowi, uzyskuje znacznie lepsze osiągi i jest od niego dużo groźniejszy. „Przerabiają go na bardziej ekstremalną wersję” — mówi Miller. „Cechą rozpoznawczą Interceptora była czerń, ale Wojownicy ścierają z niego farbę aż do uzyskania barwy matowego srebra, doposażają go w broń i instalują potężny silnik”.

Najcenniejszym pojazdem na pustyni jest War Rig prowadzony przez Furiosę. Jest oznakowany, przerażający i tak samo nieprzystępny jak jego kierowca. „War Rig to istotny element filmu, dlatego dużo czasu spędziliśmy nad jego projektem” — zdradza Miller. „Jest pokryty smołą i substancjami smolistymi. Doczepiono do niego kolce i szkielety, aby odstraszał ludzi i wywoływał uczucie lęku u każdego, kto odważyłby się go zaatakować. Musiał być niezwykle funkcjonalny, ale jednocześnie zapadać w pamięć. War Rig jest prawdopodobnie najważniejszym bohaterem filmu po postaciach granych przez ludzi”.

Pojazd ten, zaprojektowany przez Petera Pounda, powstał z połączenia zmodyfikowanej czechosłowackiej ciężarówki Tatra oraz Chevroleta Fleetmastera zespolonych do postaci 18-kołowej ciężarówki z napędem na sześć kół napędzanej dwoma silnikami V8. Pojazd przewozi podwójny ładunek w postaci okazałych rozmiarów cysterny paliwowej i holowanego podwieszanego zbiornika na paliwo. Do jego korpusu przyspawano karoserię Volkswagena Beetle'a oraz kabinę ciężarówki, które służą jako mobilne fortyfikacje Wojownikom podążającym w ślad za War Rigiem, przemierzającym pustynię w konwoju złożonym z samochodów i motocykli pochodzących z Cytadeli. Wnętrze pojazdu odzwierciedla strategiczny

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

i intuicyjny umysł jego kierowcy — od ogromnej ilości narzędzi i ukrytej broni aż po utworzoną z płataniny kabli kierownicę w kształcie czaszki stanowiącą osobliwą wersję symbolu Immortana.

Sam dowódca armii Wojowników zasiada wysoko za kierownicą potężnych rozmiarów Gigahorse'a — wyróżniającego się brakiem umiaru, fizycznością i brutalną siłą pojazdu rodem z najstraszniejszych koszmarów. Miller nazywa Gigahorse'a „cadillakiem na sterydach” — to podwójnie groźny pojazd napędzany benzyną, złożony z dwóch Cadillaców Devilles z 1959 roku. Rozcięto je, poszerzono i umieszczono jeden na drugim w taki sposób, aby zuchwale wystawały w górę, począwszy od otoczonej ostrzami paszczy aż do podrasowanych płetw. Bestia ta jest napędzana za pomocą specjalnie przystosowanej skrzyni biegów, która koordynuje pracę podwójnego silnika V16 oraz dwumetrowych podwójnych tylnych kół. „Gigahorse, który został uzbrojony w harpun wielorybiczny i miotacz ognia należący do samego diabła, to prawdopodobnie pierwsza rzecz, jaką usłyszycie i ostatnia, jaką zobaczycie na drodze” — śmieje się Gibson.

Nux wyrusza na wojnę wewnątrz podrasowanego 5-drzwiowego chevroleta coupe — z Maksym przytwierdzonym na masce i Slitem obsługującym z tyłu wybuchające włócznie (Thundersticks) — gotowy poprowadzić wszystkich na chwalebłą śmierć na polu bitwy. Nux okazuje cześć Immortanowi symbolami umieszczonymi na kierownicy i masce swojego pojazdu. „Jednak jego prawdziwym bogiem jest silnik, a prawdziwym kościołem – samochód” — mówi Gibson.

Do skonstruowania napędzanego podtlenkiem azotu rydwanu Nuksa z turbodoładowaniem wykorzystano ramę z polerowanej stali wyposażoną w silnik V8, osadzone skośnie koła oraz pikowane rury wydechowe w kształcie skrzydeł. Właściciel przystroił wnętrze swojego pojazdu różnymi zabawkami i przedmiotami, które znalazł na przestrzeni swojego krótkiego życia — drążkiem zmiany biegów w kształcie gałki ocznej i kierownicą o twarzy lalki.

Bigfoot, monstrialnych rozmiarów ciężarówka, na którą padł wybór Rictusa Erectusa granego przez Nathana Jonesa, jest zupełnym przeciwieństwem hot roda należącego do Nuksa. „Rictus to najstarszy syn Immortana. Potrzebuje pojazdu zdolnego pomieścić mierzącego niemal dwa metry mężczyznę o umyśle dziecka” — wyjaśnia Miller. „Oczywiście jest uzbrojony w harpuny i inną broń”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Bigfoot, zmodyfikowana ciężarówka Fargo z lat 40. XX wieku, został wyposażony w umieszczony w tylnej części harpun oraz karabin maszynowy. Na jego stalowej ramie zamontowano silnik V8 z turbodoładowaniem, którego pracę kontroluje automatyczna skrzynia biegów turbo 400. Napędza on groteskowo wielkie 66-calowe opony Terra za pomocą piasty z planetarną przekładnią redukcyjną zainstalowanej na wzmocnionych osiach pochodzących z wojskowego superzbiornikowca. Dzięki zawieszeniu umiejscowionemu na wysokości 1,2 m i prawie 1,6 m³ pojemności skokowej silnika Bigfoot, jak twierdzi Gibson, „to jedyny pojazd, który jest w stanie wspiąć się na wzniesienia”.

Wielkości pojazdów, jakie wybuchają na pustkowiach, dorównuje tylko ich skuteczność i zróżnicowanie zainstalowanego w nich sprzętu. Motocykle Yamaha ścigają się ramię w ramię z flotą podrasowanych i uzbrojonych samochodów obronnych przewożących osobistą świtę Immortana chroniącą konwój. Jeżeli zajdzie potrzeba zjechania z ubitej drogi, do dyspozycji stoją samochody terenowe wszystkich kształtów i rozmiarów wraz z całą gamą pochodzących z Cytadeli samochodów „ziewającymi ogniem” i Mack Trucków, a także Car Carrier, który jest gotowy wkroczyć do akcji w razie ataku.

W świecie Wojownika szos istnieją maszyny zaprojektowane z myślą o transporcie, walce lub osiągnięciu dużych prędkości, ale tylko jedną zbudowano po to, aby narobiła hałasu. Doof Wagon, groźny pojazd zdolny rozwinąć duże prędkości, to dźwiękowy potwór na kołach rodem z Carmageddonu. Nastraja bandę Wojowników Immortana Joe’ego z gatunku kamikadze do walki, podczas gdy ich pojazdy wyposażone w podrasowane silniki V8 z turbodoładowaniem jadą na wojnę. Przypominająca pomost przenośna scena została umieszczona wysoko wraz z gigantycznych rozmiarów głośnikami, systemami PA oraz przewodami wentylacyjnymi zmodyfikowanymi w taki sposób, aby odbijały dźwięki rytmicznych uderzeń bębniarzy Taiko w piasek. Doof Warrior zwisa na zamocowanej z przodu linie, wydobywając metalowe dźwięki lub płomienie z dwugryfowej gitary elektrycznej/miotacza płomieni.

Kiedy Immortan Joe zwołuje swoje bandy na wojnę, potrzebuje całego paliwa, jakie People Eater jest w stanie poddać rafinacji i przewieźć z dala od skwaru nizin, na których położone jest Gas Town. Strażnik Gas Town na swój pojazd wybrał długą limuzynę marki Mercedes z oknami przypominającymi kratownicę, umieszczoną na poziomej załamującej się wieży, która rafinuje paliwo z ropy nawet wtedy, kiedy pojazd

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

pędzi przez pustynię. Z każdego zakamarka pojazdu People Eatera emanuje konsumpcja i brak umiaru, począwszy od przepelnionych zbiorników paliwa, a skończywszy na ostentacyjnie zdobionej kracie wlotu powietrza. „People Eater to swego rodzaju księgowy Immortana Joe’ego. Doszliśmy do wniosku, że gdyby miał mercedesa limuzynę, mógłby go udekorować najbardziej wymyślną kratą, jaką udałoby mu się znaleźć” — zauważa Miller.

W pobliżu People Eatera zawsze znajduje się kilka samochodów „ziewających ogniem” oraz napędzany silnikiem V8 z turbodoładowaniem Volkswagen Beetle. Ma smukłą srebrną sylwetkę, przypominającą łysą głowę People Eatera, i jest wyposażony w potrójną rurę wydechową, dwulufowy miotacz płomieni oraz beczki z paliwem, które imitują przewody, bębny, cewki i zbiorniki kondensacyjne swojego Pana.

Gdyby wojna toczyła się na płaskim terenie, każdy miałby szansę na wygraną. Jednak w tym zmiennym krajobrazie, w którym panuje ciągły stan zagrożenia toksycznymi burzami, piaskowymi dołami i nienasyconymi trzęsawiskami, Bullet Farmer jest w swoim żywiole. „George opowiada historie, umiejętnie stopniując napięcie toczącej się akcji. Jednym z punktów kulminacyjnych, które służą temu celowi, jest noc na bagnach (Night Bog), kiedy unieruchomionych zostaje wiele pojazdów” — zdradza Gibson. „A co jest w stanie przejechać przez bagno, jeśli nie czołg?”

Flagowy pojazd wojenny Bullet Farmera, ironicznie nazywany Peacemakerem, w którym mosiężna rama Valianta z lat 70. XX wieku została zespawana z karoserią wyprodukowanego w USA czołgu Ripsaw, ma na swoim wyposażeniu zarówno karabin maszynowy, gaśnicę, jak i torpedę, a wszystko napędza chłodzony wodą silnik Merlin V8. Do skonstruowania tego pojazdu użyto części samolotowych, a jego charakter podkreśla wykończenie stylizowane na paszczę rekina z kulami zamiast zębów. Jak przystało na pojazd wyłącznego dostawcy broni dla Immortana Joe’ego, przewozi on niemal całą zbrojownię. Ta niemożliwa do zatrzymania, niezwykle zwrotna i wyróżniająca się pod względem wizualnym machina wojenna może przekroczyć ponad 60 km/h i nie dać się zaskoczyć zdradliwemu terenowi.

Konwój Bullet Farmera jest równie śmiertelny, ponieważ jego uczestnicy przemierzają pustynne tereny w groźnych „samochodach-szponach” (Claw Cars) zaprojektowanych, aby miażdżyć i, jak podpowiada ich nazwa, rozdzierać szponami wszystko, co napotkają na swojej drodze. Są to m.in. takie

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

przebudowane pojazdy jak International Ute oraz najeżona zębami ciężarówka holownicza Ford F250. „Są wyposażone w dziwaczne przyrządy zamontowane w tylnej części, przypominające olbrzymie grabie lub kotwice, które opuszczają i wbijają w ziemię, aby zapewnić sobie punkt podparcia” — wyjaśnia główny rysownik storyboardów Mark Sexton. „Wtedy wykorzystują siłę szponów, przekopujących ziemię, aby zwolnić pojazdy przeciwnika”.

W skład tego uzbrojonego po zęby konwoju wchodzi Ploughboy, umieszczona na podwoziu do jazdy terenowej ciężarówka EH wyposażona w harpun i pług z hydraulicznym napędem do orania pola bitwy w poszukiwaniu łupów, zarówno w postaci metalu, jak i ludzkich szczątków.

Pojawiające się w filmie plemiona także mają swoje sztandarowe pojazdy. Członkowie plemienia Buzzardów wyskakują z popękanej ziemi w nabitych kolcami gruchotach wraz z olbrzymim pojazdem-matką o nazwie Buzzard Excavator. Te maszyny służące do wyszukiwania podatnych do użytku przedmiotów skonstruowano tak, aby miażdżyły, drażyły, rozrywały i przebijały się przez wszystko, co stanie im na drodze. Podstawą do zbudowania Buzzard Excavatora był ciągnik M.A.N. 6 X 6, w który wbito 1757 groźnych kolców — dokładnie tyle, ile dział artystyczny naliczył ich na skórze kolczatki, australijskiego mrówkojada, który stał się inspiracją do zaprojektowania tego pojazdu. Pozostałe Buzzardy miały do dyspozycji 5000 stalowych kolców wykonanych ręcznie na potrzeby filmu z pochodzących z odzysku paneli samochodowych.

Członkowie gangu Rock Riders, zwinni niczym kozice górskie, prześlizgują się po stromych urwiskach w doskonale do tego przystosowanych motocyklach Gas Gas i Yamaha. Członkinie plemienia Vuvalini zmontowały własne stadko motorów, które są tak samo wytrzymałe, wszechstronne i odporne jak ich właścicielki. Wybrane przez nie maszyny, zmodyfikowane ciężkie motory turystyczne, nawiązują do złotej ery motocykli ze swoimi dostosowanymi dla kobiet skórzanymi siedzeniami utrzymanymi w koczowniczej stylistyce. „Wzbudzają po raz ostatni radość z jazdy, zanim te urocze damy na motorach wyłączą cię z gry jednym celnym strzałem” — mówi Gibson.

Wreszcie, po dziesięciu latach projektowania, tworzenia, dopracowywania i wykańczania, 150 zmechanizowanych machin wojennych naprawdę wyruszyło na wojnę, kiedy poddano je ostatecznej próbie

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

na piaskach pustyni Namib. Wiele z nich stanęło na wysokości zadania. Nie wszystkie przetrwały, ale każdy udowodnił swoją wartość. „Wszystkie uczestniczyły w wielu skomplikowanych scenach, zwłaszcza na początku” — stwierdza Miller. „Potem, stopniowo, zaczęły się wykruszać. Nic nie można było na to poradzić — była wojna”.

PRZYGOTOWANIA DO WOJNY

„Tutaj wszystko boli” — Furiosa

Przed samym rozpoczęciem zdjęć na równinach pustyni Namib Miller zebrał niewielką ekipę na szczycie góry Rossing, aby nakręcić scenę rozpoczynającą film, w której Max jest ukazany jako obdarty szczer pustynny. Następnie zostaje rzucony w sam środek katastrofalnego w skutkach karambolu, który zapowiada nadlatująca „wybuchająca włócznia” rzucona przez jednego z Wojowników.

Guy Norris był gotowy do akcji, siedząc w fotelu kierowcy w Interceptorze po raz pierwszy od ponad 30 lat. „Guy miał tylko 21 lat, kiedy kręciliśmy *Wojownika szos*. Praktycznie ze każdym razem, kiedy można było kogoś dojrzeć na kierownicy, to był on” — zdradza Miller. „W tym filmie wykonał numer nazywany T-bone, który obecnie jest całkiem słynny. Po tych wszystkich latach chciał go nieco ulepszyć i pobić rekord w koziółkowaniu samochodem”.

Jedynym „ale” był fakt, że w filmie, w którym wszystko praktycznie cały czas jest w ruchu, Miller chciał stabilnie utrzymywać kamerę, co oznaczało, że szybka seria przewrotek musiałaby się zakończyć tuż przed kamerą. Norris zastanawiał się nad rozwiązaniem tego problemu z Danem Oliverem, a także ze swoim współpracownikiem — specjalistą od efektów specjalnych Andrew Williamsem. Postanowili przebudować zawieszony w powietrzu taran o nazwie Flipper, aby był w stanie unieść Interceptora w taki sposób, aby zaczął się przekręcać. Wprawienie Interceptora w ruch wymagało koordynacji czasowej i precyzyjnej obsługi urządzenia, dlatego Norris stwierdził, że sam wykona ten numer. Pośród wszechobecnego kurzu nie tylko zatrzymał samochód w ustalonym miejscu, aby wykonał nim osiem i pół obrotu, ustanawiając nowy rekord dla największej liczby obrotów liczonych od koła do koła w filmowej scenie kaskaderskiej.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Wojownik szos był pierwszym poważnym filmem Norrisa, który uważa, że to Miller określił standardy, jakie sam później stosował przy pracy nad każdym kolejnym filmem. „Mam taką teorię, że George jest Mad Maksem, a my tylko doświadczamy tego świata za pośrednictwem postaci, która jest jego częścią” — mówi Norris. „George patrzy na filmy z punktu widzenia widzów. Myślę, że od samego początku chciał, żeby zajęli miejsce tuż obok Maksa na masce pędzącego pojazdu. Wiedzieliśmy, jak miało to wyglądać od strony wizualnej. Moim zadaniem było wymyślenie sposobu, w jaki można było osiągnąć wszystko, o co prosił George”.

Przenoszenie z miejsca na miejsce wszystkich elementów produkcji filmu *Mad Max: Na drodze gniewu* na pustyni w Namibii było ogromnym przedsięwzięciem. W kulminacyjnym momencie zdjęć ekipa filmowa liczyła 1700 osób, a na planie o każdej porze dnia znajdowało się średnio 1000 osób. Cała operacja wymagała użycia pięciu niemieckich ciężarówek wojskowych 8 X 8 tylko do przetransportowania samego sprzętu z jednego pleneru na drugi. „To była cała masa ludzi, a my nigdy nie siedzieliśmy w jednym miejscu” — wyjaśnia Mitchell. „Musieliśmy przemieszczać naszą bazę, odpowiadającą wielkością trzem boiskom do piłki nożnej, sześć razy w ciągu 120 dni”.

Miller i Norris zatrudnili konsultanta ds. działań wojennych i broni Jona Ilesa, którego wiedza z zakresu taktyk i strategii wojskowych okazała się nieoceniona. „Był częścią ekipy i został niejako strażnikiem porządku stacjonującym na War Rigu” — wyjaśnia Norris. „W ciągu kilku miesięcy zdjęć cały czas rozmawialiśmy o prowadzeniu wojny — jak zaatakowałbyś konwój w prawdziwym życiu? Jak broniłbyś uzbrojonego pojazdu? Wiedza Jona obejmuje okres od wojny w Iraku aż do I wojny światowej i jeszcze dawniejsze historie”.

Ponieważ produkcja realizowana była z takim rozmachem, ze scenami kaskaderskimi na tak ogromną skalę, bezpieczeństwo było kluczową sprawą na planie *Mad Max: Na drodze gniewu*. Inspektor BHP Sean Rigby to były kaskader, który rozumie dynamikę i fizyczne aspekty kina akcji. Każdego dnia bacznie przyglądał się wszystkim scenom z udziałem kaskaderów i efektem specjalnym.

Jeżeli Miller nie jeździł w samochodzie z systemem Edge Arm, jego centrum dowodzenia na etapie realizacji zdjęć był mobilny bus, wymyślony przez operatora dzielonego wideo Zeba Simpсона, w którym

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

można było podglądać obraz ze wszystkich ekip i z kamer zamontowanych na pojazdach, nadających jednocześnie na różne monitory.

Podczas pracy na planie filmu *Mad Max: Na drodze gniewu* John Seale miał pierwszy raz do czynienia z kamerami cyfrowymi. Aby uzyskać efekt zamiany dnia w noc na kamerze na potrzeby sekwencji Noc na bagnach (Night Bog) rozgrywającej się pośród zbiorników odsalających w fabryce soli nad Zatoką Wielorybią, nauczył się nowej sztuczki od specjalisty od efektów wizualnych Andrew Jacksona. „Zrobiono próby i zasugerowano, abyśmy dwukrotnie prześwietlili obraz” — wspomina Seale. „To było sprzeczne z naszą dotychczasową praktyką, ponieważ zwykle dwukrotnie go zaciemnialiśmy, aby uzyskać efekt zamiany dnia w noc. Jednak po wydrukowaniu otrzymaliśmy ciemniejszy wygląd z niewielką ilością nieostrych fragmentów na zaciemnionych obszarach oraz przepiękny efekt księżycowego światła”.

Podczas gdy sceny kaskaderskie i gagi kręcono na tle różnych pustynnych krajobrazów, kluczowe dla filmu sceny pościgu armady były kręcone na żywo na rozległej równinie Blanka Flats w Henties Bay. Dla Theron pełne zanurzenie się w charakterystycznym dla Millera szybkim operowaniu kamerą było niesamowitym przeżyciem. „Jako aktorka jestem przygotowana na wiele, ale w przypadku tego filmu były chwile, kiedy widziałam rzeczy, na które *nie byłam* gotowa” — mówi. „Na przykład kaskaderzy wykonujący sekwencje walki, wisząc na linach i tyczkach, albo prawdziwe wybuchy tuż za oknem mojego War Riga — niesamowicie się na to patrzyło. Zdałam sobie sprawę z tego, że naprawdę *jestem* w tym świecie. Nie ma zielonego ekranu. George to reżyser, który daje możliwość zanurzenia się w filmowej rzeczywistości. To wspaniały prezent dla aktora”.

W sytuacjach, kiedy aktorzy musieli pozostać za kółkiem w czasie niebezpiecznych scen akcji, zespół kaskaderów umieszczał moduł napędu zdalnego na pojazdach, który pozwalał im przejmowanie nad nimi pełnej kontroli. Jedną z najbardziej brutalnych sekwencji, kiedy olbrzymi Buzzard Excavator ciągnie samochód Nuksa tyłem przez piaski pustyni, wymagała zainstalowania takiego urządzenia w tylnej części samochodu, a nie na przodzie. Aby osiągnąć zamierzony efekt, koła musiały być sterowane od tyłu, co wymagało całkowitego przeprojektowania i przebudowania przez ekipy kaskaderów i specjalistów od efektów specjalnych dynamicznych elementów samochodu.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Mitchell zauważa, że bez względu na to czego wymagała akcja celem zawsze było osiągnięcie całkowitej autentyczności, jeśli tylko było to możliwe. „Udało się osiągnąć ten efekt dzięki temu, że mieliśmy na pustyni 150 pojazdów i setki ludzi pracujących na planie każdego dnia. Stopień autentyczności można poczuć, kiedy ogląda się to na własne oczy na dużym ekranie”.

Zdarzały się sytuacje, kiedy Miller był zmuszony zatrzymać pojazdy, aby móc lepiej porozumieć się z aktorami podczas kluczowych scen. Do takich zadań służyła Millerowi technologia Sim Trav stosowana przez niego podczas prac na planie wszystkich filmów o Mad Maksie. „Na samym początku zdjęć George zdał sobie sprawę z tego, że nie był w stanie kręcić ciężarówki pędzącej przez pustynię i jednocześnie dawać wskazówek i reżyserować swoich aktorów. Razem z Deanem Semlerem, który kręcił wcześniejsze filmy, w zasadzie wynaleźli system Sim Trav poprzez obniżenie tempa przeskakiwania klitek, kręcenie filmu z ręki i pozwalanie na to, aby kamera się trzęsła. W przypadku tego filmu członkowie zespołu ds. efektów specjalnych dysponowali hydrauliką i zbudowali niezwykle konstrukcje, dzięki którym można było po prostu wyskoczyć z pojazdu” — zdradza Seale.

Dzięki systemowi Sim Trav Miller mógł pozostawić prawdziwych ludzi w prawdziwych samochodach nawet pośród potężnej toksycznej burzy. Gigantyczne tornado, które zmiata pojazdy z powierzchni ziemi, jest oczywiście w 100% wygenerowane cyfrowo. „Nie ma żadnej możliwości nakręcenia takiego ujęcia na żywo” — mówi Jackson.

Zespół Jacksona wykorzystał fotosy z małego drona i oprogramowanie fotogrametryczne PhotoScan, aby stworzyć modele 3D namibijskiego terenu wraz z jego strukturą. Wykreślając trasy GPS pojazdów i kamer na modelach terenu, byli w stanie połączyć dane dotyczące ruchu, sceny z udziałem aktorów i cyfrową ścianę chaosu w jeden kompletny i spójny obraz. Jackson utworzył w końcu zespół postprodukcyjny złożony z grafików komputerowych 3D pod wodzą Grahama Olsena i Aarona Auty’ego, aby opracowywali roboczą wersję efektów wizualnych od momentu zakończenia produkcji, usprawniając proces ich przetwarzania i pozwalając Millerowi na dopracowanie każdego ujęcia, zanim zostanie przekazane dalej i uznane za gotowy efekt wizualny.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Przez niemal połowę filmu aktorzy przebywają w kabinie War Riga, dlatego dział dźwięku zainstalował wytrzymałe skrzynie mieszczące 12 odbiorników i nadajników z systemu Sputnik Sound Systems, z których sygnał można było przesyłać na tych samych falach do jednej anteny o zasięgu do dwóch kilometrów. Jadąca w pewnej odległości za cysterną furgonetka miała za zadanie nagrywać efekty dźwiękowe z otoczenia, z wnętrza War Riga i z zewnątrz.

Miller zauważa, że dramat rozgrywający się wewnątrz pośród nieprzerwanej akcji toczącej się na zewnątrz War Riga to odrębny świat. „Przebywaliśmy na tej rozległej pustyni, a tymczasem nasi aktorzy przez długi czas byli stłoczeni w kabinie tego pojazdu, przypominającego malutką arkę z zagubionymi duszami. Tym uczuciem został prześięknięty cały film”.

Theron przyrównała to do pracy bez siatki bezpieczeństwa. „W świecie, w którym trzeba walczyć o przetrwanie, słowa to luksus” — mówi. „Jednak próba przekazania jakichś uczuć bez wypowiedzania słów, w małym pomieszczeniu, zmusza cię do spróbowania czegoś nowego. Doceniam George’a za to, że wie, w jaki sposób pokazać emocjonalną stronę tego filmu, wykorzystując bardzo mało dialogów. Nagle zdałam sobie sprawę z tego, jak bardzo, jako aktorka, polegałam na słowie mówionym. Zaczęłam wspominać czasy, kiedy byłam tancerką i musiałam opowiadać historie wyłącznie ciałem. Kiedy człowiek się z tym godził, taniec stawał się rzeczywiście wyzwającym doświadczeniem”.

„Sytuacja wewnątrz pojazdu przypominała niemy film” — dodaje Hardy. „Jako aktorzy staraliśmy się dać wyraz dramatowi, jaki rozgrywał się na zewnątrz War Riga z udziałem tych wszystkich pojazdów, z wybuchami, których byliśmy celem. Był też grecki chór w postaci dziewczyn siedzących z tyłu. Jednocześnie staraliśmy się przecież opowiedzieć historię o drodze do odkupienia. George umieścił nas w tym wyciszonym miejscu pośród kakofonii chaosu, a my musieliśmy mu zaufać”.

Dla Houltla wyzwaniem było ciągle przypomnianie sobie o tym, że powinien grać. „George wynosi wszystko na wyższy poziom. Wkroczenie do jego świata było ekstremalnym doświadczeniem, ale zarazem — odmieniającym życie”. „Jadę wśród tych wszystkich eksplozji, widzę Polecats kołyszących się w powietrzu i lądujących na ciężarówkach lub motocyklach i myślę tylko o tym, żeby przyglądać się, jak

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

cała ta akcja rozgrywa się przed moimi oczami. Wtedy nagle zauważam wycelowaną w siebie kamerę i przypominam sobie: Rany, przecież cały czas mnie filmowali”.

Wszyscy aktorzy odbyli rygorystyczny trening, zarówno aby odkryć swoje możliwości, jak i doszlifować do perfekcji sekwencje walki i sceny kaskaderskie, w których mogli wziąć udział, nie narażając się na niebezpieczeństwo. Przed przyjazdem na plan zdjęciowy Theron przeszła intensywny trening siłowy, obejmujący przede wszystkim zajęcia z jogi wzmacniającej mięśnie tułowia i przewroty. „W tym filmie wyglądam jak piłkarz” —śmieje się. „Ale nie znoszę walk wychudzonych małych dziewczynek z mężczyznami, którą ci ostatni przegrywają. Chciałam wyglądać tak, jakbym miała dużo siły w górnej części ciała, ponieważ ten film emanował fizycznością”.

Jej największym sprawdzianem była walka wręcz, jaka rozgorzała na piachu pomiędzy Maksem i Furiosą, i do której dołączyli Nux i wszystkie Pięć Żon. Scena ta, podobnie jak atak armady, została nakręcona na równinie Blanka Flats w ciągu trzech pierwszych tygodni pracy na planie. Furiosa nie miała swojego mechanicznego ramienia, co oznaczało, że Theron nie mogła używać tej ręki w całej sekwencji. „Kręcąc taką scenę, jesteś w ferworze walki, adrenalina buzuje, a ty starasz się być zwierzęciem i przeżyć” — opowiada. „Nie zdajemy sobie sprawy z tego, jak bardzo polegamy na rękach. Poza tym ciężko jest wstać, używając tylko jednej z nich”.

Theron współpracowała z Dayną Chiplin oraz z głównym choreografem scen walki i konsultantem ds. broni Gregiem Van Borssumem, którzy mieli przygotować ją do odegrania tej sceny. „Charlize cały czas powtarzała: »Mogę zrobić to lepiej«” — zauważa Miller. „Przywiązuje niezwykle dużą wagę do szczegółów we wszystkim, począwszy od sposobu, w jaki strzelała ze swojej broni, a skończywszy na tym, jak jej ręka poruszała się na drążku zmiany biegów”.

Norris zauważył, że także Hardy opracował niezwykle sugestywny język ciała na potrzeby swojej roli. „Można oglądać go w tym filmie z wyłączonym dźwiękiem i nadal dokładnie wiedzieć, co się dzieje. Tom wziął udział w wielu scenach akcji — wspinał się na War Riga i biegał po całej jego długości albo zwiślał głową w dół kilka centymetrów nad ziemią — to cały Tom. Tom zrobiłby wszystko, co uznalibyśmy za bezpieczne”.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„Tom ma w sobie nieokiełznaną rugbystę” — dodaje Miller. „To jeden z tych aktorów, który nie zawaha się spróbować wszystkiego. Jego ulubione powiedzonko na planie *Mad Max: Na drodze gniewu* brzmiało: »Spróbujmy to zrobić i przekonajmy się, co z tego wyjdzie«. Ma świętą rację. To sposób na to, aby jako aktor uwolnić się od strachu przed porażką”.

Dla aktora kluczem do fizyczności Maksa jest założenie, że nie jest ze stali. „Na tym świecie wszystko kosztuje” — mówi Hardy. „To motyw charakteryzujący cały świat stworzony przez George’a. A kosztem jest istota ludzka. Wtedy pojawia się ból. Właściwie nie ma nic fajnego w byciu superbohaterem, który cierpi. Jeżeli jednak przywalisz twarzą w piach, musisz to zagrać. To nic przyjemnego, więc staram się tak to pokazać. Dla mnie kluczowe okazało się zaakceptowanie ułomności”.

Hardy i jego dubler Jacob Tomuri byli prawdziwymi partnerami przez cały okres zdjęć. Współpracowali bardzo blisko, dzieląc między siebie niemałą liczbę scen kaskaderskich z udziałem Maksa. Jednak Hardy przyznaje, że większe uznanie należy się Tomuriemu, ponieważ to on wykonał większość pracy, włącznie z wkroczeniem pomiędzy pojazdy armady, które omal nie skończyło się utratą twarzy. „Jacob wykonał najniebezpieczniejsze numery” — twierdzi Hardy. „Ja tylko powisiałem trochę do góry nogami, chociaż to też nie jest najłatwiejsze. Wydaje mi się jednak, że największa prędkość, na jaką byłem narażony, będąc przywiązany z przodu samochodu, nie przekroczyła raczej 50–65 km/h. Natomiast Jacob był narażony na znaczne większe prędkości, i to nie tylko jadąc do przodu, ale też w tył. Musiał też często wykonywać obroty o 360 stopni pośród wybuchów i świstu kul. Tak naprawdę to ja miałem lekko”.

Miller zauważa, że czasami ciężko było odróżnić aktorów od kaskaderów. „Próbowaliśmy połączyć ich w grupy, w szczególności w Wojowników i Imperatorów. Pod wieloma względami mieliśmy własną Drogę Gniewu poza kadrem”.

Przez całą fazę produkcji 17-osobowa ekipa lokalnych specjalistów w dziedzinie rekultywacji pracowała 24 godziny na dobę siedem dni w tygodniu, aby utrzymać plenery filmowe w dobrym stanie podczas realizacji zdjęć. Po tym jak ekipa produkcyjna filmu *Mad Max: Na drodze gniewu* opuściła Namibię, aby dokręcić dodatkowe zdjęcia w Kapsztadzie, ekipa rekultywacyjna spędziła trzy kolejne miesiące, przywracając każdą lokalizację do stanu pierwotnego.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

FINALOWY POŚCIG

*„Na tej pustyni jestem tym, który ucieka i przed żywymi, i przed zmarłymi.
Kieruje mną tylko jeden instynkt: przetrwania” — Max*

Przez prawie 15 lat film *Mad Max: Na drodze gniewu* istniał jako koncepcja. Do zakończenia etapu produkcji koncepcja ta wyewoluowała do 400 godzin materiału zdjęciowego. Aby zmieścić go w ciasne 110 minut emocji i czystej akcji Miller oddał go w ręce swojej montażystki i wieloletniej współpracownicy Margaret Sixel, aby jak mówi: »dostosowała wymiary czasowe i przekuła wszystkie elementy w jeden spójny wciągający obraz«.

„Nie było to rzeczą łatwą, ale Margaret stała ramię w ramię z George’em i wspólnie udało im się osiągnąć pożądaną jakość. Wykonała niesamowitą pracę we współpracy ze świetnym zespołem” — mówi Mitchell, który od początku zaangażowany był w produkcję.

Aby przenieść materiał z udziałem aktorów nagrany w Namibii na pustynię, która powstała w jego wyobraźni, Miller nawiązał współpracę ze specjalistą od wyglądu i kolorystą Erikiem Whippem. Współpracował też z operatorami dźwięku Chrisem Jenkinsem i Greggiem Rudloffem, którzy mieli zadbać o dźwięki wojny. Jednak wymiar dźwiękowy filmu nie byłby pełny, gdyby do zespołu nie dołączył nominowany do nagrody Grammy producent i kompozytor Tom Holkenborg, znany jako Junkie XL.

Miller od dawna był fanem eksperymentalnej muzyki tego artysty. Kiedy filmowiec zaprosił go do współpracy przy tworzeniu ścieżki dźwiękowej, Junkie XL doszedł do wniosku, że jego zadanie polega na wyniesieniu jej na kolejny poziom. „Kiedy widz ogląda ten film, przenosi się do świata, który zupełnie zwariował. Wiedziałem, że nie mogę skomponować do niego standardowej ścieżki do filmu kina akcji” — mówi kompozytor. „To musiało być coś ekstrawaganckiego, aby wpisało się w klimat filmu, coś w stylu współczesnej opery rockowej”.

Stworzył łagodne momenty ciszy i głośniejsze chwile psychotycznego zapamiętania, wykorzystując prawie 200 instrumentów i wplatając mieszankę dudniących bębnow, porywających smyczków i motywów

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

operowych z wiodącą gitarą elektryczną. „Z chwilą kiedy opuszcza się ten obłąkańczy świat i powraca do człowieczeństwa filmowych postaci, muzyka także staje się mniej hałaśliwa” — mówi. „W przypadku tych scen dodałem sekcję instrumentów dętych drewnianych i sekcję smyczkową, które odgrywają wiodącą melodię. W rezultacie na ścieżce dźwiękowej słychać pełne instrumentarium: od głośnej, brutalnej perkusji, przez 80-osobowy chór, po sekcje smyczkowe, z muzyczną realizacją dźwięku włącznie”.

Dla Millera gotowy produkt okazał się objawieniem, które nazywa „ogromnym uznaniem dla zaangażowania wszystkich osób, które włożyły swój wkład w ten projekt. Oglądałem ten film z Margaret tysiące razy, ale dopiero teraz jestem w stanie usiąść wygodnie i pozwolić mu zawładnąć mną bez reszty”.

„Celem George’a i powodem, dla którego tak ciężko pracował nad realizacją tego filmu, od zawsze było zapewnianie widzom ekscytujących przeżyć. Myślę, że mu się to udało” — mówi Mitchell. „*Mad Max: Na drodze gniewu* jest inny niż wszystkie filmy, jakie do tej pory widziałem. Nie jestem pewien, czy za naszego życia powstanie produkcja choć trochę zbliżona do tej”.

„George dobierał każdy element swojej historii z wielką starannością i uwagą. Kręcił ją kadr po kadrze całymi miesiącami, dopóki nie uzyskał efektu, który chciał zaprezentować na ekranie. Efekt końcowy jest obłądny. Na ten film wiele osób czekało od bardzo dawna, ale nikt nie czekał tak długo na jego powstanie jak George” — przyznaje Hardy.

Sam Miller, spoglądając wstecz, twierdzi, że te wszystkie lata i pokonane kilometry były konieczne, aby teraz znaleźć się właśnie w tym miejscu. „Nie ma filmu bez widzów” — mówi. „Film nie istnieje na dysku ani w pudełku. Istnieje w kinie, gdzie siadamy obok nieznanym nam osobom i pozwalamy, aby zawładnął nami ekran. To doświadczenie dzielimy z innymi widzami. Tylko w takich okolicznościach możemy ocenić, czego udało nam się dokonać. Mam nadzieję, że widzowie sami wypracują sobie opinię na temat filmu, i że będzie coś dla nich znaczył”.

###

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

O OBSADZIE

TOM HARDY (Max) występuje w trzech filmach, których premiery zaplanowano jeszcze w tym roku. Każdy z nich został oparty na prawdziwej historii. Pojawia się obok Leonarda DiCaprio w epickim dramacie Alejandro Gonzáleza Iñárritu *Revenant* opowiadającym o pionierze Hugh Glassie; portretuje cieszących się złą sławą i niemożliwych do rozróżnienia bliźniaków-gangsterów RONALDA i REGINALDA KRAYÓW, którzy w latach 50. i 60. XX wieku rządzą londyńskim East Endem w dramacie kryminalnym Briana Helgeland *Legend*; a także występuje w tajemniczym thrillerze Rufusa Norrisa *London Road* opowiadającym o morderstwach z 2006 r., które zakłóciły spokój angielskiego miasta Ipswich.

Hardy'ego można obecnie podziwiać na ekranach kin w thrillerze *System* u boku Gary'ego Oldmana. W 2013 r. zagrał tytułową rolę w thrillerze *Locke*, za który otrzymał trzecią nominację do nagrody British Independent Film Award dla najlepszego aktora pierwszoplanowego.

W roku 2012 Hardy wziął udział w trzech bardzo różnych produkcjach. Grał bezwzględnego, zamaskowanego złoczyńcę Bane'a w przeboju kasowym Christophera Nolana *Mroczny Rycerz powstaje* z Christianem Bale'em, Anne Hathaway i Marion Cotillard. Pojawił się również w dramacie kryminalnym *Gangster*, którego akcja została osadzona w czasach prohibicji. Premiera filmu miała miejsce na Festiwalu Filmowym w Cannes w 2012 r.

Wcześniej współpracował z Nolanem przy produkcji zmuszającego do refleksji thrillera *Incepcja* z 2010 r., gdzie zagrał wraz z międzynarodową obsadą z Leonardem DiCaprio na czele. Można go było także oglądać w dramacie bokserskim *Wojownik* obok Nicka Nolte'ego i Joela Edgertona oraz w thrillerze *Szpieg* z udziałem Gary'ego Oldmana, za który Hardy został nominowany do nagrody British Independent Film Award dla najlepszego aktora drugoplanowego.

Pochodzący z Wielkiej Brytanii Hardy zadebiutował na ekranie, gdy prosto ze szkoły aktorskiej London Drama Centre trafił na plan wielokrotnie nagradzanego miniserialu wojennego HBO *Kompania braci* produkcji Toma Hanksa i Stevena Spielberga. Pierwszym filmem fabularnym z jego udziałem był

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

dramat wojenny Ridleya Scotta *Helikopter w ogniu*. Następnie zagrał w przygodowym filmie science fiction *Star Trek X: Nemesis*.

W roku 2008 Hardy stworzył zapadającą w pamięć kreację, wcielając się w tytułowego bohatera dramatu *Bronson*, za którą został uhonorowany nagrodą British Independent Film Award oraz otrzymał nominacje do nagrody London Film Critics' Circle Award oraz nagrody Evening Standard Film Award, wszystkie w kategorii najlepszy aktor pierwszoplanowy.

W telewizji pojawiał się w ostatnim czasie w serialu *Peaky Blinders*. Wcześniej otrzymał nominację do nagrody BAFTA TV dla najlepszego aktora za rolę w filmie HBO pod tytułem *Stuart: Spojrzenie w przeszłość*. Zagrał także postać Heathcliffa w produkcji kanału ITV z 2009 r. *Wichrowe Wzgórze*. Wśród dokonań Hardy'ego na małym ekranie warto wymienić takie filmy jak *Oliver Twist*, *A jak Andromeda*, *Sweeney Todd*, *Gideon's Daughter* i *Ucieczka z Colditz*, a także miniserial BBC *Królowa dziewica*.

Hardy zagrał też w licznych spektaklach na deskach teatrów londyńskiego West Endu, między innymi w „Blood” i „In Arabia We'd All Be Kings”, za które otrzymał nagrodę dla najlepszego debiutanta podczas imprezy rozdania nagród Evening Standard Theatre Awards w 2003 r. oraz nominację do nagrody Oliver Award za drugą z wymienionych sztuk. W roku 2005 wystąpił w londyńskiej premierze sztuki „Roger and Vanessa” napisanej przez Bretta C. Leonarda. W jego dorobku scenicznym warto wymienić takie spektakle jak: adaptacja sztuki „Festen” Rufusa Norrisa wystawiana w teatrze Almeida, „The Modernists” odgrywany na deskach Crucible Theatre w Sheffield, „Kawaler modny, albo Sir F.F.” wyprodukowany dla National Theatre oraz światowa premiera sztuki „The Long Red Road” Bretta C. Leonarda w reżyserii Philipa Seymoura Hoffmana z 2010 r. w chicagowskim Goodman Theatre.

CHARLIZE THERON (Imperatorka Furiosa) zdobyła Oscara dla najlepszej aktorki pierwszoplanowej za rolę seryjnej morderczyni Aileen Wuornos, którą zagrała w opartym na faktach dramacie *Monster* z 2003 r. Jej przenikliwa kreacja została nagrodzona także Złotym Globem, nagrodą Amerykańskiego Stowarzyszenia Aktorów Filmowych (SAG) oraz nagrodą Independent Spirit Award, a także nominacją do nagrody BAFTA i wyróżnieniami przyznawanymi przez wiele stowarzyszeń krytyków,

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

w tym Broadcast Film Critics Association, National Board of Review, San Francisco Film Critics Circle oraz Chicago Film Critics Association.

Theron otrzymała drugą nominację do Oscara za swój występ w dramacie *Daleka północ* z 2005 r. wyreżyserowanym przez Niki Caro, w którym zagrała obok Frances McDormand i Sissy Spacek. Za tę rolę została również wyróżniona nominacjami do nagrody BAFTA, Złotego Globu, nagrody SAG oraz nagrody Critics' Choice Award.

Ponadto otrzymała nominacje do nagrody Critics' Choice Award i Złotego Globu za rolę w czarnej komedii Jasona Reitmana *Kobieta na skraju dojrzałości*. Jej dokonania na małym ekranie również zostały docenione. Uhonorowano ją nominacjami do nagrody Emmy i Złotego Globu za rolę Britt Ekland w filmie produkcji HBO *Peter Sellers – Życie & Śmierć*.

Theron pracuje obecnie nad kolejnymi filmami zarówno jako aktorka, jak i producentka. Niedługo będzie ją można podziwiać w niezależnych produkcjach *Dark Places*, napisanej i wyreżyserowanej przez Gillesa Paqueta-Brennera, nakręconej na podstawie bestsellerowej według New York Timesa powieści autorstwa Gillian Flynn, oraz *The Last Face* w reżyserii Seana Penna z Javierem Bardemem. Następnie rozpocznie pracę na planie filmu *The Huntsman*, w którym zagra u boku Chrisa Hemswortha, Emily Blunt i Jessiki Chastain. Ostatnie produkcje z jej udziałem to komedia *Milion sposobów, jak zginąć na Zachodzie* w reżyserii Seta MacFarlane'a oraz *Prometeusz* Ridleya Scotta.

Wielbiciele kina zobaczyli Theron na dużym ekranie po raz pierwszy w 1996 r. w jej fabularnym debiucie *Dwa dni z życia doliny* z Jamesem Spaderem i Jeffem Danielssem. Jeszcze w tym samym roku wystąpiła w filmie Toma Hanksa *Szaleństwa młodości*. Później pojawiła się w takich projektach filmowych jak: *Prawem na lewo* Jonathana Lynna, *Adwokat diabła* w reżyserii Taylora Hackforda u boku Ala Pacino i Keanu Reevesa, *Celebrity* Woody'ego Allena, *Wielki Joe* z Billem Paxtonem, *Żona astronauty* w duecie z Johnnym Deppem oraz *Wbrew regułom* w reżyserii Lasse Hallströma, za który wraz z pozostałymi aktorami otrzymała nominację do nagrody SAG dla najlepszej obsady filmu fabularnego.

W jej bogatym dorobku znalazły się m.in. takie filmy jak: *Nazywał się Bagger Vance* Roberta Redforda z udziałem Matta Damona i Willa Smitha, *Sila i honor* z Robertem De Niro i Cubą Goodingiem Jr.,

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Uwikłany w reżyserii Johna Frankenheimera z Benem Affleckiem, *Ślepy tor*, w którym zagraли Mark Wahlberg i Joaquin Phoenix, *Słodki listopad* w duecie z Keanu Reevesem, *Kłątwa skorpionia* Woody'ego Allena, *Obudzić się w Reno*, w którym wystąpili Patrick Swayze, Natasha Richardson i Billy Bob Thornton, *24 godziny* Luisa Mandokiego, *Włoska robota* w reżyserii F. Gary'ego Graya z Markiem Wahlbergiem, *Aeon Flux*, *W Dolinie Elah* z Tommym Lee Jonesem oraz *Hancock* w duecie z Willem Smithem.

Pod szyldem Denver & Delilah Theron wraz ze swoimi współnikami Beth Kono i AJem Diksem utworzyła dochodową firmę producencką zajmującą się produkcją różnych filmów kinowych i telewizyjnych. Firma wyprodukowała takie filmy jak wspomniane wcześniej *Monster*, *Kobieta na skraju dojrzałości*, wchodzący niedługo na ekrany kin film *Dark Places*, *Granice miłości* w reżyserii Guillermo Arriagi oraz film dokumentalny *East of Havana*. Denver & Delilah obecnie pracuje nad produkcjami *American Express*, do której scenariusz napisali Matthew Stone i Anthony Tambakis, a która zostanie wyreżyserowana przez Nasha Edgertona, oraz nad opartą na powieści z listy bestsellerów New York Timesa autorstwa Susannah Cahalan *Brain on Fire*, do której scenariusz napisał jej przyszły reżyser Gerard Barrett. Oba filmy znajdują się w fazie preprodukcji. Wśród planowanych projektów firmy warto wymienić *Agenta 13* napisanego przez Dana Nowaka, niezatytułowany thriller kryminalny napisany przez Dana Nowaka, remake *Sympathy for Lady Vengeance* napisany przez Williama Monahana oraz *Good Vibrations* HBO Films według scenariusza Jasona Micallefa, którego reżyserią ma się zająć Jason Moore.

Poza karierą aktorską i angażowaniem się w rozwój firmy producenckiej Theron zawsze przykładła dużą wagę do działalności charytatywnej. Oprócz pełnienia funkcji Posłańca Pokoju ONZ w 2007 r. rozpoczęła projekt Charlize Theron Africa Outreach Project (CTAOP). CTAOP pomaga chronić afrykańską młodzież przed zakażeniem wirusem HIV poprzez wspieranie lokalnych organizacji społecznych, które zwalczają główne przyczyny prowadzące do zarażenia się chorobą. Dzięki dotacjom, nawiązywaniu nowych kontaktów i informowaniu o pracach organizacji CTAOP pełni funkcję instytucji dla społeczności, która może zwiększyć ich możliwości mobilizowania się i umacniania swojej pozycji, aby zapobiegać zakażeniu wirusem HIV. Dowiedz się więcej o CTAOP na stronie: www.charlizeafricaoutreach.org.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

NICHOLAS HOULT (Nux) w ostatnim czasie wystąpił wraz z Hugh Jackmanem, Michaeliem Fassbenderem, Jamesem McAvoyem i Jennifer Lawrence w światowym megahicie *X-Men: Przeszłość, która nadejdzie* w reżyserii Bryana Singera. Hoult ponownie wcielił się w postać Hanka McCoya zwanego Bestią, którego po raz pierwszy zagrał w filmie Matthew Vaughna z 2011 r. *X-Men: Pierwsza klasa*. Powraca do tej roli po raz trzeci w najnowszej produkcji Singera *X-Men: Apokalypse*, którego premierę zaplanowano na rok 2016.

Houlta będzie można podziwiać także w szeregu filmów, które w najbliższym czasie trafią na ekrany kin. Są wśród nich m.in. dramat kryminalny *Autobahn* z Felicity Jones i Anthonyem Hopkinsem, którego premierę przewidziano na jesień, *Equals*, gdzie występuje u boku Kristen Stewart, *Dark Places*, w którym zagrały również Charlize Theron i Chlöe Grace Moretz, oraz *Kill Your Friends* z Jamesem Cordenem, Craigiem Robertsem i Tomem Rileyem.

Ostatnio wystąpił także w takich filmach jak: *Young Ones* Jake'a Paltrowa z Michaeliem Shannonem i Elle Fanning, który miał swoją premierę na Festiwalu Filmowym w Sundance w 2014 r., uwspółcześniona wersja bajki *Jack pogromca olbrzymów* Bryana Singera, gdzie zagrał tytułową rolę obok Ewana McGregora, Billa Nighy'ego i Stanleya Tucciego, romans o zombie *Wiecznie żywy* w reżyserii Jonathana Levine'a, w którym wystąpili Dave Franco, Teresa Palmer i Analeigh Tipton, przygodowy film akcji *Starcie tytanów* z udziałem Sama Worthingtona, Ralpa Fiennesa i Liama Neesona, wyreżyserowany przez Louisa Leterriera, oraz doceniony przez krytyków debiut reżyserski Toma Forda *Samotny mężczyzna* z Colinem Firthem i Julianne Moore.

W roku 2009 Hoult zadebiutował na West Endzie w sztuce „New Boy”. Spektakl zebrał znakomite recenzje, a każde z przedstawień gromadziło komplet publiczności. Spektakl wyreżyserował Russell Labey, który również zaadaptował na potrzeby tej sztuki powieść autorstwa Williama Sutcliffe'a opowiadającą o szkolnym zauroczeniu i jego katastrofalnych skutkach.

Hoult miał zaledwie 11 lat, kiedy obsadzono go w przełomowej roli w przeboju braci Weitz z 2002 r. *Był sobie chłopiec*, gdzie zagrał u boku Hugh Granta. Na początkowym etapie kariery wystąpił w filmach *Kidulthood* w reżyserii Menhaja Hudy, *Burzliwy czas* Richarda E. Granta z udziałem Gabriela Byrne'a

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

i Emily Watson oraz *Prognoza na życie* Gore'a Verbinskiego z Nicolasem Cage'em, Michaeliem Caine'em i Hope Davis.

Na małym ekranie Hoult jest najlepiej znany z roli w cieszącym się dużą popularnością brytyjskim serialu *Kumple*. Wśród licznych produkcji telewizyjnych z jego udziałem warto wymienić film *Z górki* z 2007 r.

W 2010 r. Hoult znalazł się na liście „10 aktorów, których warto obserwować” tygodnika *Variety*.

HUGH KEAYS-BYRNE (Immortan Joe) to uznany aktor filmowy, telewizyjny i teatralny z ponad 40-letnim stażem i bogatym dorobkiem filmowym, szczególnie w ojczystej Australii. Fani *Wojownika szos* znają go z roli w filmie *Mad Max* George'a Millera z 1979 r., od którego wszystko się zaczęło. Za rolę Toecuttera Keays-Byrne otrzymał nominację do nagrody Australijskiego Instytutu Filmowego.

Na dużym ekranie zadebiutował w 1974 r. w filmie *Stone*. Na początkowym etapie kariery pojawił się m. in. w filmach *Człowiek z Hong Kongu*, *Błękitna pletwa* i *Reakcja łańcuchowa*. Wśród kolejnych projektów filmowych z jego udziałem warto wymienić takie tytuły jak: *Strikebound*, *Tam, gdzie śnią zielone mrówki*, *Lorca and the Outlaws*, *Wills & Burke*, *For Love Alone*, *Kangur*, *Ruch oporu*, który współreżyserował, i *Śpiąca piękność*.

Keays-Byrne został uhonorowany nagrodą Logie Award dla najlepszego aktora za gościnny występ w serialu *Rush*. W jego dorobku telewizyjnym znalazły się także między innymi takie produkcje jak: *Barnaby and Me*, *The Death Train*, *Runaway Island*, *Moby Dick*, *Podróż do wnętrza Ziemi* i *Ucieczka w kosmos*.

Keays-Byrne jest też znakomitym aktorem teatralnym. Był członkiem Royal Shakespeare Company przez sześć lat, w czasie których wystąpił w następujących sztukach: „Troilus i Kresyda”, „Jak wam się podoba”, „Król Lear”, produkcjach wyreżyserowanych przez Trevora Nunn „The Revenger's Tragedy” oraz „Wiele hałasu o nic”, a także w entuzjastycznie przyjętej produkcji Petera Brook „Sen nocy letniej”, która po światowym tournée zawitała do Australii. Inne spektakle, w jakich zagrał, to m. in.: „Myszy i ludzie”,

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

„Tramwaj zwany pożądaniem”, „Wyspa skarbów”, „Curse of the Starving Class” oraz „Getsemani” Davida Hare’a.

Keays-Byrne jest członkiem The Macau Light Company.

ZOË KRAVITZ (Toast) urodziła się w Venice w Kalifornii. Po raz pierwszy zainteresowała się aktorstwem jeszcze w szkole. Nie tracąc czasu, w ostatniej klasie szkoły średniej rozpoczęła pracę na planie dwóch filmów — *Życie od kuchni* u boku Catherine Zety-Jones i Aarona Eckharta oraz *Odważna* w reżyserii Neila Jordana z udziałem Jodie Foster i Terrence’a Howarda.

Kravitz została następnie obsadzona w roli Angel w przeboju *X-Men: Pierwsza klasa*, w którym można było zobaczyć również Michaela Fassbendera, Jennifer Lawrence, Jamesa McAvoya i Kevina Bacona. Pojawiła się też w takich filmach jak *Całkiem zabawna historia* z Zachiem Galifianakisem i Emmą Roberts oraz *Niezdolna*, w którym zagrała rolę Christiny u boku Shailene Woodley. Niedawno ponownie wcieliła się w tę postać na potrzeby filmu *Zbuntowana*, drugiej części filmowego cyklu. Inne produkcje z jej udziałem to filmy niezależne *The Road Within*, w którym wystąpili Robert Patrick, Kyra Sedgwick i Dev Patel, zaprezentowany po raz pierwszy na Festiwalu Filmowym w Wenecji w 2014 r. *Good Kill*, gdzie zagrała u boku Ethana Hawke’a i January Jones, oraz *Dope* wyprodukowany przez Foresta Whitakera i Pharrella Williamsa. Kravitz właśnie zakończyła pracę nad dwoma innymi obrazami kina niezależnego — *Viena and the Fantomes* Gerarda Naranjo z Dakotą Fanning i *Vincent-N-Roxy* z Emile’em Hirschem.

Poza karierą aktorską Kravitz udziela się też w innych projektach. Jest wokalistką zespołu Lolawolf, który tworzą również dwaj członkowie grupy Reputante — James Levy i Jimmy Giannopoulos (który jest producentem płyty). Ich minialbum został wydany nakładem wytwórni Innit Recordings w lutym 2014 r., a debiutancka płyta zatytułowana „Calm Down” ukazała się 25 października 2014 r.

Kravitz była jedną z twarzy kampanii Dreamers marki Coach oraz twarzą kampanii promującej perfumy Priceless Very Wang. Wystąpiła także w teledysku Jaya-Z do singla zatytułowanego „I Know” pochodzącego z albumu „American Gangster”. Ponadto pojawiła się wraz z Jessicą Albą, Ryanem

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Phillippe'em, Tyrese'em Gibsonem, George'em Lopezem, Johnem Leguizamo oraz innymi gwiazdami w teledysku Will.I.Am „We Are the Ones” w ramach kampanii prezydenckiej Baracka Obamy.

ROSIE HUNTINGTON-WHITELEY (Splendid) to brytyjska supermodelka i aktorka znana ze współpracy z takimi luksusowymi markami jak Victoria's Secret i Burberry. Od ponad 12 lat pojawia się na okładkach najpopularniejszych magazynów, takich jak Vogue, Harper's Bazaar i Elle Magazine. Należy do elity świata mody i jest jedną z najbardziej znanych modelek na świecie.

Przez ostatnich kilka lat Huntington-Whiteley projektowała i promowała swoją słynną linię bielizny „Rosie For Autograph” we współpracy z prestiżową siecią sklepów Marks & Spencer, jedną z największych sieci detalicznych w Wielkiej Brytanii. Jej kolekcja stała się jedną z najszybciej sprzedających się kolekcji w historii sklepu. W tym roku wypuściła na rynek swój pierwszy zapach, również pod nazwą „Rosie For Autograph”, który w Marks & Spencer już osiągnął status bestsellera. Huntington-Whiteley brała też udział w odnoszących sukcesy kampaniach reklamowych, m.in. dla legendarnej marki Coca Cola, promując nowy napój Coke Life, dla marki Paige Jeans z Los Angeles, australijskiej marki kosmetyków Model Co Cosmetics oraz marki kosmetyków Moroccanoil. Jako ambasadorka Moroccanoil Huntington-Whiteley pomogła zainicjować globalną inicjatywę Inspired by Women, mającą na celu podkreślanie roli kobiet i wzmacnianie ich pozycji na całym świecie poprzez inspirację.

Huntington-Whiteley zadebiutowała na dużym ekranie w filmie *Transformers 3*. Została uhonorowana nagrodą Kobieta roku magazynu Glamour, nagrodą Kobieta roku magazynu Harper's Bazaar UK oraz dwiema nagrodami ELLE Style Award przyznanymi w uznaniu za jej pracę. Angażuje się w działalność charytatywną, pracując na rzecz UNICEF-u.

RILEY KEOUGH (Capable) w swojej pierwszej kampanii reklamowej dla Tommy'ego Hilfigera wzięła udział w wieku 12 lat, a trzy lata później rozpętała medialną burzę, kiedy zaprezentowała na wybiegu kreacje Christiana Diora.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Mając 19 lat, Keough postanowiła skupić się na rozwijaniu swoich umiejętności aktorskich. W roku 2010 została po raz pierwszy zauważona dzięki roli w debiucie kinowym *The Runaways: Prawdziwa historia*, w którym zagrała Marie Currie u boku Kristen Stewart i Dakoty Fanning. Niedługo potem wystąpiła wraz z Orlando Bloomem w filmie *Dobry doktor* w reżyserii Lance'a Daly'ego. Premiera filmu odbyła się na Festiwalu Filmowym Tribeca w 2010 r. Jej niezapomniana kreacja przyniosła jej nominację dla najlepszej aktorki drugoplanowej na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Mediolanie w 2012 r.

Dzięki talentowi aktorskiemu Keough została obsadzona w ważnych rolach w czterech filmach, które weszły na ekrany w 2012 r., w tym w roli tytułowej Jack w filmie *Jack i Diane* wyreżyserowanym przez Bradleya Rusta Graya z wątkiem wilkołaczym w tle. Pojawiła się też u boku Channinga Tatum i Matthew McConaugheya w przeboju kasowym Stevena Soderbergha *Magic Mike*, który zarobił na całym świecie ponad 167 mln dolarów, a także wystąpiła w filmach niezależnych *Yellow* w reżyserii Nicka Cassavetes z Sienną Miller, Melanie Griffith i Rayem Liotą oraz *Pocahontec potępionych* Xan Cassavetes.

Keough niedawno zakończyła zdjęcia do filmów *The Greens are Gone* Peera Pedersona, w którym zagrała z Carym Elwesem, Antonem Yelchinem i Catherine Keener, *Lovesong* z Jeną Malone i Brooklyn Decker oraz *Dixieland* Hanka Bedforda z udziałem Faith Hill i Chrisa Zylki.

Będzie ją można podziwiać również w oryginalnym 13-odcinkowym serialu Stevena Soderbergha *Dziewczyna zawodowa* produkowanym dla telewizji Starz na podstawie filmu z 2009 r. o tym samym tytule.

ABBEY LEE (*The Dag*) niedawno została obsadzona w najnowszym horrorze w reżyserii Nicolasa Windinga Refna *The Neon Demon*, w którym zagra wraz z Elle Fanning. Wcieli się w rolę Sarah, przywódczyni maniackalnej grupy modelek.

Lee zakończyła zdjęcia do przygodowego filmu fantasy *Gods of Egypt* Aleksa Proyasa, w którym wystąpili też Gerard Butler i Geoffrey Rush. Premiera filmu jest planowana na 12 lutego 2016 r. Ponadto zakończyła pracę nad filmem produkcji australijskiej zatytułowanym *Ruben Guthrie*, w którym zagrała z Jackiem Thompsonem i Patrickiem Brammallem.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Lee urodziła się w Melbourne w Australii. Przed rozpoczęciem kariery aktorskiej odnosiła sukcesy jako supermodelka. Na wybiegach prezentowała kreacje najbardziej cenionych domów mody oraz była twarzą licznych znaczących kampanii modowych.

COURTNEY EATON (Fragile) to aktorka australijskiego pochodzenia, dla której film *Mad Max: Na drodze gniewu* stanowi filmowy debiut.

Niedawno zakończyła pracę nad mitycznym filmem przygodowym Aleksa Proyasa *Gods of Egypt*, gdzie zagrała główną rolę żeńską u boku Gerarda Butlera, Geoffreya Rusha i Chadwicka Bosemana. Film ma trafić do kin na początku 2016 r.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

O TWÓRCACH FILMU

GEORGE MILLER (reżyser, scenarzysta, producent) ostatnio według własnego scenariusza wyreżyserował i wyprodukował film akcji *Mad Max: Na drodze gniewu*. W obrazie tym pokazuje widzom na dużym ekranie swojego kultowego bohatera postapokaliptycznego świata.

W 2007 r. Miller zdobył Oscara dla najlepszego filmu animowanego za kasowy przebój *Happy Feet: Tupot małych stóp*, w którym głosu postaciom użyczyli Elijah Wood, Robin Williams, Brittany Murphy, Hugh Jackman, Nicole Kidman i Hugo Weaving. Za tę animację Miller otrzymał także nagrodę BAFTA dla najlepszego filmu animowanego oraz liczne wyróżnienia, w tym nagrodę przyznaną przez Los Angeles Film Critics Association dla najlepszej animacji i nagrodę New York Film Critics Circle dla najlepszego filmu animowanego. Amerykański Instytut Filmowy umieścił film *Happy Feet: Tupot małych stóp* na liście dziesięciu najlepszych filmów roku 2006. Następnie wyreżyserował i wyprodukował jego sequel *Happy Feet: Tupot małych stóp 2*, do którego również napisał scenariusz.

Był trzykrotnie nominowany do Oscara. Otrzymał nominacje dla najlepszego filmu i za najlepszy scenariusz adaptowany za przebój familijny *Babe – świnka z klasą*. Był jego producentem i scenarzystą. Film zdobył w sumie siedem nominacji do Oscara i statuetkę za najlepsze efekty wizualne. Ponadto *Babe – świnka z klasą* ma na swoim koncie cztery nominacje do nagrody BAFTA, w tym dwie dla Millera w kategorii najlepszy film i najlepszy scenariusz adaptowany, i Złoty Glob dla najlepszego filmu z gatunku komedia/musical. Pierwszą nominację do Oscara Miller otrzymał w kategorii najlepszy oryginalny scenariusz za wzruszający dramat *Olej Lorenza*, do którego współtworzył scenariusz. Był też jego reżyserem i producentem. W filmie wystąpili Susan Sarandon, nominowana do Oscara dla najlepszej aktorki pierwszoplanowej, i Nick Nolte.

Reżyserskim debiutem Millera był *Mad Max*, który okazał się światowym hitem. Miller był także współautorem scenariusza do tej produkcji. Film stał się przepustką do sławy dla odtwórcy głównej roli Mela Gibsona i posłużył za podstawę do nakręcenia dwóch popularnych kontynuacji — *Mad Max 2 – Wojownik szos* i *Mad Max pod Kopułą Gromu*.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Miller wyreżyserował i wyprodukował też *Babe – świnka w mieście*, drugą część filmu *Babe – świnka z klasą*. Był również jednym z autorów scenariusza tej produkcji. Wśród obrazów, jakie znalazły się w dorobku reżyserskim Millera, warto wymienić *Czarownice z Eastwick* z Jackiem Nicholsonem, Cher, Susan Sarandon i Michelle Pfeiffer oraz *Nightmare at 20,000 Feet*, część sagi *Strefa mroku*. Miller wyprodukował filmy Johna Duigana *The Year My Voice Broke* oraz *Randka na przerwie*, a także film *Martwa cisza* w reżyserii Philipa Noyce'a, dzięki któremu Nicole Kidman zdobyła międzynarodową popularność. W roku 1995 zajmował się produkcją filmu *Video Fool for Love*, a następnie napisał scenariusz do dokumentu *40,000 Years of Dreaming*, który wyreżyserował i w którym odegrał rolę narratora. Film ten stanowił australijski wkład w międzynarodowe obchody Stulecia kinematografii.

Pochodzący z Australii Miller skończył studia medyczne na University of New South Wales. Na warsztatach filmowych poznał Byrona Kennedy'ego. Wspólnie nakręcili krótkometrażowy film komediowy zatytułowany *Violence in the Cinema – Part 1*. Film otrzymał dwie nagrody Australijskiego Instytutu Filmowego (AFI), a po jej sukcesie Miller i Kennedy utworzyli w 1972 r. Kennedy Miller Productions. Od tamtego czasu Kennedy Miller Productions zdobyła ponad 25 nagród AFI, 10 nagród Logie Award (australijskie nagrody telewizyjne) oraz różne nagrody międzynarodowe.

W roku 1982 Miller napisał scenariusz, a następnie wyreżyserował i wyprodukował sześciogodzinny miniserial telewizyjny pod tytułem *The Dismissal*, który pobił wszystkie rekordy oglądalności w Australii. Pod szyldem firmy producenckiej Kennedy'ego i Millera Miller produkował też projekty telewizyjne, takie jak: *Bodyline*, *The Cowra Breakout*, *Wietnam*, *The Dirtwater Dynasty* i *Bangkok Hilton* z udziałem Nicole Kidman.

Miller odgrywa kluczową rolę w australijskiej branży filmowej, pełniąc funkcję patrona Festiwalu Filmowego w Sydney, Australijskiego Instytutu Filmowego i Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Brisbane. Dwukrotnie był członkiem jury na Festiwalu Filmowym w Cannes, w 1988 i 1999 r. W roku 1996 został odznaczony Orderem Australii za zasługi dla australijskiej kinematografii, a w 2009 r. odznaczono go francuskim Orderem Sztuki i Literatury.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

BRENDAN McCARTHY (scenarzysta) studiował malarstwo i film w Chelsea School of Art w Londynie. Rozwijał swoje umiejętności pod okiem znanego brytyjskiego popartysty Patricka Caulfielda.

Jest jednym z najbardziej utalentowanych i wpływowych autorów powieści graficznych w Wielkiej Brytanii. Jego przełomowe komiksy z początku lat 80. XX wieku, takie jak „Strange Days”, „Skin” oraz „Rogan Gosh”, wydane w ramach serii „Brytyjska Inwazja” pomogły spopularyzować ten gatunek w Hollywood.

Był też jednym z pionierów animacji komputerowej, tworząc efekty wizualne na potrzeby kultowego serialu *ReBoot* z lat 90. XX wieku wykonanego w technice komputerowej. Była to pierwsza dłuższa narracja cyfrowa. McCarthy przez ponad 20 lat pracował w Hollywood na planach takich filmów jak: *Wojownicze żółwie ninja*, *Stożkogłowi*, *Pożyczalscy*, *Zagubieni w kosmosie* i *Sweeney Todd: Demoniczny golibroda z Fleet Street*.

W zeszłym roku została wydana retrospektywna kolekcja jego serii komiksowych należących do klasyki gatunku zatytułowana „The Best of Milligan & McCarthy”. McCarthy pracuje obecnie nad nowymi powieściami graficznymi, m. in. „Spider-Man Fever”, „The Zaucer of Zilk” i najnowszą serią komiksową „Dream Gang”, która ukazuje się w USA.

NICO LATHOURIS (scenarzysta) od wielu lat odnosi sukcesy jako aktor, reżyser i dramaturg. Ma na swoim koncie ponad 300 godzin gry aktorskiej w popularnych i nagradzanych australijskich produkcjach kinowych i telewizyjnych.

Współpracę z George’em Millerem nawiązał na początkowym etapie ich kariery, kiedy został obsadzony w roli Grease Rata w filmie *Mad Max* z 1979 r. Od początku współpracy z Millerem na planie produkcji *Mad Max: Na drodze gniewu*, w którą zaangażowany jest zarówno w charakterze scenarzysty, jak i dramaturga na potrzeby *Mad Max Suite*, odkrywa nowe aspekty tego świata w wielu różnorodnych formach, w tym mających się ukazać w najbliższym czasie grze wideo oraz powieści graficznej. Ponadto współpracował z Millerem przy projekcie opowiadającym o Geoffreyu Bardonie oraz ruchu artystycznym Papunya Art Movement — noweli „The Hidden”, na której podstawie ma powstać film fabularny.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Lathouris to jeden z nielicznych współczesnych artystów uznawany za dramaturga, którego zadanie polega na dokonywaniu interpretowaniu i przekazywaniu najistotniejszych elementów akcji w trakcie całego procesu kreatywnego we współpracy zarówno z aktorami, jak i członkami ekipy filmowej. Chociaż jest obecny w branży już od 50 lat, pracując jako reżyser i producent przy projektach teatralnych, kinowych i telewizyjnych, zajmuje się pracą operatorską, montażem filmów i grą aktorską, w ostatnim czasie skupił się na nadzorowaniu ciągłości scenariuszy, sceno- i dramatopisarstwie. Ostatnie produkcje, w jakie był zaangażowany jako scenarzysta i producent kreatywny, to dramat wojenny produkcji tureckiej *The Last Post (The Haunted House)* oraz improwizowany dramatyczny film krótkometrażowy *Lost in the Woods*. Wśród najnowszych projektów, które realizuje jako scenarzysta, warto wymienić futurystyczny film noir *Atomica*, którego produkcją zajmuje się Jamie Hilton, a reżyserią Christian Debney. Jest też twórcą serialu *Shifted* — wykorzystującego wiele środków wyrazu, wielopoziomowego dramatu telewizji ARG.

Jako aktor Lathouris otrzymał dwie nominacje do nagrody Australijskiego Instytutu Filmowego, w tym dla najlepszego aktora drugoplanowego za rolę w filmie *The Heartbreak Kid* w reżyserii Michaela Jenkinsa, przy produkcji którego pełnił również funkcję dramaturga. W jego bogatym dorobku dramatopisarskim znalazły się takie projekty jak: *Szkoła złamanych serc*, *Wildside*, *Blue Murder*, *Dziewczyna do wzięcia*, *Yolgnu Boy*, *Head Start* oraz *Młode lwy*.

Lathouris studiował budownictwo lądowe na University of New South Wales. Dopiero później zainteresował się sztuką. Ukończył australijski National Institute of Dramatic Art, a następnie studia podyplomowe w dziedzinie teatru eksperymentalnego oraz uzyskał dyplom studiów podyplomowych w Swinburne Film and Television School.

DOUG MITCHELL (producent) to wieloletni partner biznesowy George'a Millera, który wyprodukował kasowy przebój *Happy Feet: Tupot małych stóp* z 2006 r. wyreżyserowany przez Millera i nagrodzony Oscarem dla najlepszego filmu animowanego. W ostatnim czasie zajmował się produkcją jego kontynuacji z 2011 r. — *Happy Feet: Tupot małych stóp 2*, w którym głosów postaciom ponownie użyczyli

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Elijah Wood i Robin Williams. Wcześniej otrzymał nominację do Oscara jako producent światowego przeboju *Babe – świnka z klasą*. Pełnił tę funkcję także w przypadku jego sequela *Babe – świnka w mieście*.

W jego dorobku filmowym znalazły się także takie produkcje jak: *Video Fool for Love*, *Olej Lorenza* z Nickiem Nolte w duecie z Susan Sarandon, *Randka na przerwie* z gwiazdorską obsadą, w której znaleźli się Noah Taylor, Thandie Newton, Nicole Kidman i Naomi Watts, *Martwa cisza* z Samem Neillem, Nicole Kidman i Billym Zane'em, *The Year My Voice Broke* z udziałem Noaha Taylora oraz *Mad Max pod Kopułą Gromu*, w którym wystąpili Mel Gibson i Tina Turner.

Wśród projektów telewizyjnych realizowanych przez Mitchella warto wymienić miniseriale *Bodyline* i *The Dirtwater Dynasty*, oba z udziałem Hugo Weavinga, *Wietnam* z Nicole Kidman, *The Cowra Breakout* oraz *Bangkok Hilton* z duetem aktorskim Nicole Kidman i Hugo Weaving. Ponadto wyprodukował filmy telewizyjne *40,000 Years of Dreaming*, *Fragments of War*, *The Clean Machine* oraz *The Riddle of the Stinson*.

Mitchell urodził się w Kolumbii, a wykształcenie zdobywał w szkockich szkołach z internatem. Po uzyskaniu kwalifikacji biegłego księgowego w Londynie przeniósł się do Sydney w Australii, gdzie został protegowanym nieżyjącego już Byrona Kennedy'ego, łącząc swoją wiedzę w zakresie finansów z kreatywnością Kennedy'ego i Millera.

PJ VOETEN (producent / drugi reżyser) na planie *Mad Max: Na drodze gniewu* kontynuuje wieloletnią współpracę z George'em Millerem, którą nawiązali 30 lat temu podczas pracy nad filmem *Mad Max pod Kopułą Gromu*. Następnie Voeten pracował w zespole realizującym sceny akcji na potrzeby nominowanego do Oscara hitu *Babe – świnka z klasą*, po czym pełnił funkcję drugiego reżysera przy produkcji jego kontynuacji *Babe – świnka w mieście*, a także oscarowej animacji *Happy Feet: Tupot małych stóp*.

Obecnie przebywa w Chinach, gdzie pracuje jako drugi reżyser na planie filmu *The Great Wall* w reżyserii Yimou Zhanga z udziałem Matta Damona i Willema Dafoe. W ostatnim czasie pełnił funkcję

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

drugiego reżysera przy produkcji najnowszego mitycznego filmu fantasy Aleksa Proyasa *Gods of Egypt*, w którym wystąpili Gerard Butler, Geoffrey Rush i Chadwick Boseman.

Ponadto wśród wielu projektów filmowych, jakie realizował jako drugi reżyser, warto wymienić filmy w reżyserii Roba Cohena *Alex Cross*, *Mumia: Grobowiec Cesarza Smoka* i *Niewidzialny*, a także *Careless Love*, *Ghost Rider*, *Rąbek duszy*, które również wyprodukował, *Studnia*, *Love Serenade*, *Dzieci rewolucji* oraz *Syreny* Johna Duigana.

Wcześniej Voeten pracował na stanowisku asystenta reżysera na planie m. in. takich filmów jak: *Bezkresne Morze Sargassowe* i *Randka na przerwie* Johna Duigana, *W rodzinnym kręgu* i *Przyływ uczuć* Gillian Armstrong, *Roztańczony buntownik* Baza Luhrmanna oraz *Niebezpieczna gra* Stephena Hopkinsa.

IAIN SMITH (producent wykonawczy), który w 1971 r. ukończył London Film School, przez kilka lat pracował w Londynie, a następnie powrócił do ojczystej Szkocji, aby nakręcić *My Childhood* dla Brytyjskiego Instytutu Filmowego – pierwszy film z nagradzanej trylogii nieżyjącego już Billa Douglasa.

Smith założył własną firmę producencką wspólnie z Jonem Schorsteinem, pod szyldem której produkowali reklamy telewizyjne, filmy dokumentalne, filmy fabularne dla dzieci oraz niskobudżetowe dramaty. W roku 1978 Smith pracował na stanowisku kierownika produkcji filmu Bertranda Taverniera *Śmierć na żywo* z Harveyem Keitelem. Rok później nawiązał współpracę z Davidem Puttnamem i Hugh Hudsonem, aby nakręcić oscarowy film *Rydwany ognia*.

Pracował jako producent liniowy przy produkcji szeregu filmów dla Davida Puttnama, w tym *Biznesmena i gwiazd* Billa Forsytha, w którym zagrał Burt Lancaster, oraz dwóch filmów w reżyserii Rolanda Joffé'ego: *Pola śmierci* z Samem Waterstonem i *Misja* z Robertem De Niro i Jeremym Ironsem w rolach głównych. Wyprodukował też film Briana Gilberta *Żabi książkę*.

W roku 1987 utworzył Applecross Productions i zajął się produkcją takich filmów jak: *Plonące serce* Richarda Marquanda z Bobem Dylanem i Rupertem Everettem, *Killing Dad* Michaela Austena z udziałem Denholma Elliotta i Julie Walters, *Miasto radości* Rolanda Joffé'ego z Patrickiem Swayze w roli głównej, *Mary Reilly* Stephena Frearsa z Julią Roberts w duecie z Johnem Malkovichem oraz *Piąty element* Luca

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Bessona, w którym wystąpili Bruce Willis i Gary Oldman. Był również producentem wykonawczym filmu Ridleya Scotta *1492: Wyprawa do rajów* z udziałem Gerarda Depardieu i Sigourney Weaver.

Następnie wyprodukował *Siedem lat w Tybecie* Jeana-Jacquesa Annauda z Bradem Pittem w roli głównej oraz pracował w charakterze producenta wykonawczego przy produkcji filmu *Osaczeni* Jona Amiola z duetem aktorskim Sean Connery i Catherine Zeta-Jones. Później objął stanowisko producenta wykonawczego na planie filmu Tony'ego Scotta *Zawód: Szpieg* z udziałem Roberta Redforda i Brada Pitta oraz filmu *Wzgórze nadziei* Anthony'ego Minghelli, w którym wystąpili Jude Law, Nicole Kidman i Renée Zellweger.

Kolejne filmy w dorobku producenckim Smitha to: *Aleksander* Olivera Stone'a z udziałem Colina Farrella, Anthony'ego Hopkinsa i Angeliny Jolie, *Źródło* w reżyserii Darrena Aronofsky'ego z Hugh Jackmanem w roli głównej, futurystyczny dramat Alfonsa Cuaróna *Ludzkie dzieci* z Clive'em Owenem, Julianne Moore i Michaeliem Caine'em, *Wanted – Ścigani*, w którym zagrali Angelina Jolie, Morgan Freeman i James McAvoy, oraz *Drużyna A* Joe'ego Carnahana z Liamem Neesonem i Bradleyem Cooperem. Ostatnio zajmował się produkcją serialu dla telewizji FOX *24: Jeszcze jeden dzień* z Kieferem Sutherlandem.

CHRIS DEFARIA (producent wykonawczy) jest prezesem ds. produkcji cyfrowej, animacji i efektów wizualnych w Warner Bros. Pictures. Jego ostatnie projekty to nagrodzony Oscarami kasowy hit Alfonsa Cuaróna *Grawitacja*, przebojowy film akcji Zacka Snydera *Człowiek ze stali*, *Sherlock Holmes: Gra cieni* Guya Ritchiego oraz bijące rekordy zakończenie serii filmów o Harrym Potterze — *Harry Potter i Insygnia Śmierci: Część II*.

Był również producentem wykonawczym animowanego filmu przygodowego *Legendy sowiego królestwa: Strażnicy Ga'Hoole* i przygodowego filmu fantasy *Sucker Punch* wyreżyserowanych przez Zacka Snydera oraz *Happy Feet: Tupotu małych stóp 2* w reżyserii George'a Millera.

Najnowsze projekty deFarii to oczekiwana animacja *The LEGO® Movie Sequel*, która ma wejść do kin w 2018 r.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Kierując działaniami wytwórni, mającymi na celu rozszerzenie działalności o innowacyjną animację i hybrydowy sposób kręcenia filmów, deFaria odegrał kluczową rolę w produkcji *300*, *Gnijącej panny młodej* i *Happy Feet: Tupotu małych stóp*. W Warner Bros. był zaangażowany w realizację takich projektów filmowych jak trylogia *Mroczny Rycerz*, *Gdzie mieszkają dzikie stwory*, *Watchmen. Strażnicy*, *Starcie tytanów* i trylogia *Matrix*. Wcześniej wyprodukował przebój *Psy i koty* oraz połączenie filmu animowanego i komedii z udziałem aktorów — *Looney Tunes znowu w akcji*.

Chris deFaria, który ukończył Uniwersytet Kalifornijski (UCLA), jest członkiem Amerykańskiej Akademii Sztuki i Wiedzy Filmowej.

COURTENAY VALENTI (producent wykonawczy) jest wiceprezesem ds. rozwoju i produkcji w Warner Bros. Pictures. *Mad Max: Na drodze gniewu* to trzeci film, przy którym współpracuje z George'em Millerem, po nagrodzonej Oscarem w 2009 r. przebojowej animacji *Happy Feet: Tupot małych stóp* i jej kontynuacji *Happy Feet: Tupot małych stóp 2* z 2011 r.

W czasie ponad 25-letniej kariery w Studio Valenti nadzorowała produkcję wielu filmów, w tym najnowszych produkcji *Focus*, *Sędzia* w reżyserii Davida Dobkina, światowego fenomenu *LEGO® PRZYGODA* wyreżyserowanego przez Phila Lorda i Christophera Millera, ostatnich czterech części przebojowej serii o Harrym Potterze oraz *Wielkiego Gatsby'ego* Baza Luhrmanna.

Wśród jej najnowszych projektów warto wymienić dramat *Black Mass* opowiadający prawdziwą historię gangstera Whiteya Bulgera, film przygodowy Joe'ego Wrighta *Piotruś. Wyprawa do Nibylandii* o początkach ukochanych bohaterów stworzonych przez J.M. Barriego oraz film *Fantastic Beasts and Where to Find Them* inspirowany bestsellerem autorstwa J.K. Rowling. Ponadto Valenti będzie sprawować nadzór nad trzema kolejnymi przygodami LEGO rozgrywającymi się na dużym ekranie: niezatytułowanym jeszcze filmie LEGO o Batmanie™, którego premierę zaplanowano na luty 2017 r., wchodzącym do kin w następnej kolejności we wrześniu 2017 r. *Ninjago* oraz *The LEGO Movie Sequel*, który trafi do kin w maju 2018 r.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

GRAHAM BURKE (producent wykonawczy) jest dyrektorem zarządzającym w Village Roadshow Limited. Wśród produkcji fabularnych, w które zaangażowany był jako producent wykonawczy, można wymienić nagrodzoną Oscarem animację przygodową *Happy Feet: Tupot małych stóp* George'a Millera oraz jej drugą część — *Happy Feet: Tupot małych stóp 2*, a także film *Charlie i fabryka czekolady* w reżyserii Tima Burtona z udziałem Johnny'ego Deppa.

Poza wypełnianiem obowiązków związanych z produkcją i rozpowszechnianiem filmów Burke stanowił o sile Village Roadshow pod względem strategicznym i kreatywnym, rozszerzając działalność firmy na sieci kinowe, rozgłośnie radiowe i parki rozrywki. W roku 1968 wraz z Rokiem Kirbym założył Roadshow Distributors i został pierwszym dyrektorem rozgłośni radiowej 2DayFM. Burke przez cztery lata pełnił funkcję komisarza–założyciela w Australijskiej Komisji Filmowej.

BRUCE BERMAN (producent wykonawczy) jest prezesem i dyrektorem generalnym Village Roadshow Pictures, współpracującej z Warner Bros. Pictures. Razem tworzą wiele filmów, które rozpowszechniane są na całym świecie przez Warner Bros., a na wybranych obszarach przez Village Roadshow Pictures.

W pierwszej partii filmów wyprodukowanych w ramach tej współpracy znalazły się takie hity jak: *Totalna magia* z Sandrą Bullock i Nicole Kidman, *Depresja gangstera* z Robertem De Niro i Billym Crystalem, *Matrix* z Keanu Reevesem i Laurence'em Fishburne'em, *Złoto pustyni* z George'em Clooneyem, *Kosmiczni kowboje* w reżyserii Clinta Eastwooda, który zagrał także główną rolę w tym obrazie, oraz *Miss Agent* z Sandrą Bullock i Benjaminem Brattem.

Pod szyldem Village Roadshow Pictures Berman wyprodukował później jeszcze wiele przebojów kinowych. Wśród nich warto wymienić: *Dzień próby*, za który Denzel Washington otrzymał Oscara, trylogię *Ocean's*, *Dwa tygodnie na miłość* z Sandrą Bullock w duecie z Hugh Grantem, *Rzekę tajemnic* Eastwooda z Seanem Pennem i Timem Robbinsem w oscarowych kreacjach, *Matrix Reaktywację* i *Matrix Rewolucję*, film *Charlie i fabryka czekolady* Tima Burtona z Johnnym Deppem, kasowy przebój *Jestem legendą* z Willem Smithem, doceniony przez krytyków dramat *Gran Torino* w reżyserii odtwórcy głównej roli Clinta

67

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Eastwooda, film akcji Guya Ritchiego *Sherlock Holmes* oraz jego drugą część *Sherlock Holmes: Gra cieni*, oba z udziałem Roberta Downeya Jr. i Jude'a Law, a także *Wielkiego Gatsby'ego* Baza Luhrmanna, który został wyróżniony przez Australijski Instytut Filmowy nagrodą AACTA dla najlepszego filmu, jedną z 13 jakie otrzymał. Ostatnio Berman pełnił rolę producenta wykonawczego kasowego przeboju *LEGO® PRZYGODA* w reżyserii Phila Lorda i Christophera Millera oraz nominowanego do Oscara dramatu *Snajper* w reżyserii Clinta Eastwooda z Bradleyem Cooperem w roli głównej.

Kolejne projekty Village Roadshow to *San Andreas* w reżyserii Brada Peytona z udziałem Dwayne'a Johnsona, film akcji *W samym sercu morza* Rona Howarda, opowiadający historię prawdziwej dramatycznej podróży statku wielorybniczego o nazwie Essex, oraz nowe filmy opowiadające o legendarnych postaciach Tarzana i króla Artura.

Berman rozpoczął karierę w branży filmowej jeszcze jako student Georgetown Law School w stanie Waszyngton, pracując w stowarzyszeniu MPAA (Motion Picture Association of America) z Jackiem Valentim. W roku 1978, po ukończeniu studiów prawniczych, rozpoczął pracę w Casablanca Films. Później przeniósł się do wytwórni Universal, gdzie w 1982 r. został wiceprezesem ds. produkcji.

W 1984 r. Berman nawiązał współpracę z Warner Bros. i objął stanowisko wiceprezesa ds. produkcji, a cztery lata później awansował na stanowisko starszego wiceprezesa ds. produkcji. We wrześniu 1989 r. mianowano go prezesem ds. produkcji kinowej, a w 1991 r. został prezesem ds. światowej produkcji kinowej i piastował to stanowisko do maja 1996 r. Za jego kadencji Warner Bros. Pictures wyprodukowała i rozpowszechniała filmy, takie jak: *Uznany za niewinnego*, *Chłopcy z ferajny*, *Robin Hood: Księżę złodziei*, nagrodzony Oscarem dla najlepszego filmu obraz *Wożąc panią Daisy*, *Batman Forever*, *Liberator*, *Malcolm X*, *Bodyguard*, *JFK*, *Ścigany*, *Dave*, *W sieci*, *Raport Pelikana*, *Epidemia*, *Klient*, *Czas zabijania* i *Twister*.

W maju 1996 r. Berman założył w Warner Bros. Pictures wytwórnię filmów niezależnych Plan B Entertainment. W lutym 1998 r. został prezesem i dyrektorem generalnym Village Roadshow Pictures.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

STEVEN MNUCHIN (producent wykonawczy) pełni funkcję prezesa i dyrektora generalnego OneWest Bank Group LLC, holdingu bankowego, którego jest również współwłaścicielem wraz z konsorcjum inwestorów prywatnych. Majątek OneWest Bank, NA wycenia się na około 24 mld dolarów.

Mnuchin pełni także funkcję prezesa i dyrektora generalnego Dune Capital Management LP, prywatnej firmy inwestycyjnej. Utworzył RatPac-Dune Entertainment LLC, aby współfinansować filmy produkowane przez Warner Bros. Posiada ogromne doświadczenie w dziedzinie dokonywania inwestycji w branży rozrywkowej i finansowania tego typu projektów. Sfinansował produkcję takich kasowych przebojów jak *Grawitacja*, *Avatar* i *Życie Pi*.

Wcześniej Mnuchin był przez 17 lat związany z firmą Goldman Sachs w charakterze wspólnika. Pracował na stanowisku dyrektora ds. informatyki oraz pełnił funkcję członka komitetu zarządzającego.

Jest członkiem zarządów Muzeum Sztuki Współczesnej (MOCA) w Los Angeles, Los Angeles Police Foundation, UCLA Health System Board oraz powiernikiem szpitala New York Presbyterian Hospital. W przeszłości zasiadał w zarządach Hirshhorn Museum, Whitney Museum, Junior Achievement, City Harvest oraz Riverdale Country School. Jest także członkiem rady dyrektorów Sears Holding Corporation oraz przewodniczącym jej Komitetu ds. ładu korporacyjnego.

JOHN SEALE (operator) ma na swoim koncie Oscara, nagrodę BAFTA, nagrodę Amerykańskiego Stowarzyszenia Operatorów Filmowych (ASC) oraz liczne nagrody przyznane przez stowarzyszenia krytyków filmowych za film *Angielski pacjent* w reżyserii Anthony'ego Minghelli. Wśród innych wyróżnień, jakimi został uhonorowany warto wymienić: nominacje do nagrody BAFTA za *Świadka*, *Goryle we mgle* Michaela Apteda oraz *Utalentowanego pana Ripleya* i *Wzgórze nadziei* w reżyserii Anthony'ego Minghelli, a także nominacje do nagrody ASC za *Rain Mana*, *Gniew oceanu* Wolfganga Petersena oraz *Wzgórze nadziei*. Jego pracę doceniono też w ojczystej Australii. Przyznano mu nagrody Australijskiego Stowarzyszenia Operatorów Filmowych za filmy *Goodbye Paradise* i *Świadek* oraz nagrodę Australijskiego Instytutu Filmowego za obraz *Ostrożnie bo usłyszysz*.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Seale rozpoczął karierę w Australii, pracując jako operator przy licznych projektach, m.in. na planie filmów w reżyserii Petera Weira *Piknik pod Wiszącą Skalą*, *Ostatnia fala* i *Gallipoli*. Na stanowisko operatora drugiej ekipy awansował na planie filmu *Rok niebezpiecznego życia* tego samego reżysera. W tym czasie Seale pełnił też funkcję operatora na planie kilku australijskich filmów niskobudżetowych.

Wcześniej współpracował z George'em Millerem przy dramacie *Olej Lorenza*. Pracował także z wieloma innymi uznanymi reżyserami przy realizacji różnych projektów filmowych, m. in. takich jak: *Wybrzeże Moskitów* i *Stowarzyszenie Umarłych Poetów* Petera Weira, *Dzieci gorszego Boga* i *Doktor Randy Haines*, *Firma* Sydneya Pollacka, *Zawód: Dziennikarz* Rona Howarda, *Prezydent – Miłość w Białym Domu* oraz *Duchy Mississipi* Roba Reinerja, *Miasto aniołów* Brada Silberlinga, *Harry Potter i Kamień Filozoficzny* Chrise Columbusa oraz *Trudne słówka* Jamesa L. Brooksa.

COLIN GIBSON (scenograf) pracował jako dyrektor artystyczny na planie nominowanego do Oscara przeboju *Babe – świnka z klasą*, od którego rozpoczęła się jego współpraca z George'em Millerem. Kontynuował ją, pełniąc funkcję dyrektora artystycznego i zastępcy producenta reżyserowanego przez Millera filmu *Babe – świnka w mieście*. Wcześniej otrzymał nominację do nagrody BAFTA za pracę na stanowisku dyrektora artystycznego przy produkcji filmu *Priscilla, królowa pustyni*.

Gibson przebywa obecnie w Chinach, gdzie pracuje jako dyrektor artystyczny filmu w reżyserii Yimou Zhanga *The Great Wall* z Mattem Damonem i Willemem Dafoe. Swoją karierę rozpoczął od filmów *Power Rangers* oraz *Witajcie w krainie Woop Woop*. W ostatnim czasie pracował jako scenograf na planie filmów *Serenades*, gdzie pełnił też funkcję reżysera drugiej ekipy, oraz *Careless Love*.

MARGARET SIXEL (montażystka) jest obecna w australijskiej branży filmowej od ponad 30 lat, pracując w charakterze montażystki obrazu i dźwięku oraz scenarzystki i osoby nadzorującej ciągłość scenariusza. Po ukończeniu Australian Film and Television School oraz University of Cape Town brała udział w produkcji licznych nagradzanych dramatów i filmów dokumentalnych.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Sixel zajmowała się montażem filmu *Happy Feet: Tupot małych stóp* George'a Millera, który otrzymał Oscara dla najlepszej animacji. Zmontowała też komedię *Babe – świnka w mieście* tego samego reżysera oraz jego osobiste spojrzenie na australijski przemysł filmowy — *White Fellas Dreaming: A Century of Australian Cinema*.

Poza licznymi filmami krótkometrażowymi i projektami telewizyjnymi pracowała również przy produkcji takich filmów jak: *Olej Lorenza*, *Randka na przerwie*, *Fragments of War: The Story of Damien Parer* oraz *The Clean Machine*.

TOM HOLKENBORG (JUNKIE XL) (kompozytor) to wyróżniony nominacjami do nagrody Grammy producent i kompozytor, którego albumy wielokrotnie pokryły się platyną. Jest multiinstrumentalistą (gra na instrumentach klawiszowych, gitarze, perkusji, skrzypcach i gitarze basowej) i mistrzem techniki pracy w studio nagraniowym.

Obecnie zajmuje się głównie komponowaniem ścieżek dźwiękowych do wielu mających ukazać się w najbliższym czasie filmów, takich jak nowa wersja thrillera *Na fali*, komedia kryminalna *Kill Your Friends* oraz oczekiwany przygodowy film akcji Zacka Snydera *Batman v Superman: Świt sprawiedliwości*. Jego ostatnie projekty filmowe to *Nocny pościg* Jaume Colleta-Serry, *Paranoja* Roberta Luketica, *Niezdolna* Neila Burgera oraz *300: Początek imperium* Noama Murro.

Pierwsze kroki na nowej ścieżce kariery Holkenborg stawiał w swojej ojczyźnie Holandii, gdzie skomponował muzykę do wielu filmów. W późniejszym okresie rozwijał się pod czujnym okiem uznanych kompozytorów, obserwując pracę Harry'ego Gregsona-Williamsa nad ścieżką dźwiękową do filmów *Domino* i *Królestwo niebieskie* oraz Klausa Badelta — nad muzyką do filmu *Kobieta-Kot*. Od tamtej pory nawiązał owocną współpracę z kompozytorem Hansem Zimmerem, z którym skomponował muzykę do takich filmów jak: *Człowiek ze stali* Zacka Snydera, *Mroczny Rycerz powstaje* oraz *Incepcja* Christophera Nolana, a także animacje z serii *Madagaskar* oraz *Megamocny*.

Na wcześniejszym etapie kariery kompozytorskiej Holkenborg napisał muzykę do następujących filmów: *Bandslam*, *DOA: Żywy lub martwy*, *Kroniki Riddicka: Mroczna furia*, *Animatrix* oraz *Resident Evil*.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Holkenborg rozpoczął karierę artystyczną w 1993 r., zakładając kapelę NERVE grającą industrialnego rocka. Był również producentem takich zespołów hardcore'owych i metalowych jak Sepultura i Fear Factory. Podążając za swoją pasją do elektronicznej muzyki tanecznej, w 1997 r. zadebiutował jako Junkie XL albumem „Saturday Teenage Kick”. W następnych latach wyprodukował jeszcze pięć kolejnych albumów pod pseudonimem Junkie XL i zagrał autorskie koncerty w różnych częściach świata. W 2002 r. ten producent i autor remiksów zdobył szturmem pierwsze miejsca list przebojów w 24 krajach swoją przeróbką utworu Elvisa Presleya „A Little Less Conversation”. Po tym sukcesie nawiązał współpracę z uznanymi artystami takimi jak Dave Gahan, Robert Smith i Chuck D oraz zremiksował utwory takich artystów i zespołów jak Coldplay, Depeche Mode, Britney Spears i Justin Timberlake. Ponadto skomponował muzykę do licznych gier wideo, w tym do takich tytułów jak „Need for Speed”, „The Sims” i „SSX”, oraz do światowych kampanii reklamowych następujących marek: Nike, Heineken, Adidas, Cadillac i VISA.

JENNY BEAVAN (projektantka kostiumów) jest laureatką Oscara i nagrody BAFTA za projekty do filmu Jamesa Ivory'ego *Pokój z widokiem*. Była wielokrotnie wyróżniana za współpracę z ekipą filmową Merchant-Ivory, zdobywając nominacje do Oscara i nagrody BAFTA za projekty kostiumów z epoki na potrzeby filmów *Powrót do Howards End* i *Bostończycy*, a także nominacje do Oscara za filmy *Okruchy dnia* i *Maurycy*.

Beavan otrzymała również nominację do Oscara i nagrodę BAFTA za pracę przy filmie Roberta Altmana *Gosford Park*, nominacje do Oscara i nagrody BAFTA za filmy *Jak zostać królem* Toma Hoopera oraz *Rozważna i romantyczna* Anga Lee, nominację do Oscara za obraz *Anna i Król* w reżyserii Andy'ego Tennanta oraz nominację do nagrody BAFTA za film Franco Zeffirellego *Herbatka z Mussolinim*.

W ostatnim czasie zaprojektowała kostiumy na potrzeby filmów *System* z Garym Oldmanem i Tomem Hardym oraz *Gambit, czyli jak ograć króla* z Colinem Firthem w roli głównej. W jej okazałym dorobku filmowym znalazły się także takie filmy jak: *Sherlock Holmes* oraz *Sherlock Holmes: Gra cieni* Guya Ritchiego, *Opór* w reżyserii Edwarda Zwicka, *Głos wolności* Michaela Apteda, *Czarna Dalia* Briana

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

De Palmy, *Casanova* w reżyserii Lasse Hallströma, *Aleksander* Olivera Stone'a, *Linia czasu* Richarda Donnera, *Opętanie* Neila LaBute'a, *Długo i szczęśliwie* Andy'ego Tennanta, *Jane Eyre* Franco Zeffirellego oraz *Jefferson w Paryżu* i *Jane Austen na Manhattanie* w reżyserii Jamesa Ivory'ego.

Beavan projektowała kostiumy także do wielu długometrażowych produkcji telewizyjnych i zdobyła dwie nagrody Emmy za komedię romantyczną stacji A&E *Emma* oraz serial produkcji BBC *Życie w Cranford*. Była też nominowana do nagrody BAFTA TV za pracę przy miniseriale *Życie w Cranford* i filmie telewizyjnym HBO *Wzbierająca burza*. Ponadto otrzymała nominację do nagrody Emmy za film *Lord Mountbatten: ostatni wicekról Indii*.

Wśród teatralnych osiągnięć Beaven warto wymienić powstały w 2002 r. broadwayowski remake sztuki „Private Lives” Noëla Cowarda, który przyniósł jej nominację do nagrody Tony Award, a także remake „Present Laughter” tego samego autora z 2007 r., wystawiany na londyńskim West Endzie.

LESLEY VANDERWALT (charakteryzatorka) wcześniej pracowała z George'em Millerem przy okazji oscarowej animacji *Happy Feet: Tupot małych stóp*, nominowanego do Oscara filmu *Babe – świnka z klasą* oraz na planie filmu *Mad Max 2 – Wojownik szos*. Przez długi okres współpracowała też z reżyserem Bazem Luhrmannem, ostatnio przy jego przebojowej adaptacji *Wielki Gatsby*, która przyniosła jej nominację do nagrody Stowarzyszenia Hollywoodzkich Charakteryzatorów (Hollywood Makeup Artist and Hair Stylist Guild) za najlepszą charakteryzację. Wcześniej zdobyła nagrodę w tej samej kategorii za charakteryzację bohaterów *Moulin Rouge!* Luhrmanna. Współpracowała z nim też na planie filmów *Australia* i *Roztańczony buntownik*.

Ostatnio zajmowała się charakteryzacją na potrzeby najnowszego mitycznego filmu fantasy w reżyserii Aleksa Proyasa zatytułowanego *Gods of Egypt*, w którym zagrali Gerard Butler i Geoffrey Rush. Z Proyasem współpracowała także na planie thrilleru *Zapowiedź*. Na długiej liście jej filmowego dorobku znalazły się m. in. takie produkcje jak: *Ghost Rider*, *Niewidzialny*, *Bez granic*, *Scooby-Doo*, *Gwiezdne wojny: Część II – Atak klonów*, *Mroczne miasto*, *Blask*, *W rodzinnym kręgu* oraz *W imię braterskiej krwi*.

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

GUY NORRIS (reżyser drugiej ekipy / koordynator scen kaskaderskich) obecnie pracuje jako reżyser scen akcji i koordynator scen kaskaderskich na planie filmu akcji *Suicide Squad*, który ma wejść do kin latem 2016 r. Ostatnio współpracował z George'em Millerem w charakterze koordynatora scen kaskaderskich przy produkcjach *Happy Feet: Tupot małych stóp 2* oraz *Babe – świnka w mieście*. Wcześniej był też członkiem ekipy kaskaderskiej na planie filmu *Mad Max 2 – Wojownik szos*.

Wśród jego wcześniejszych projektów, które realizował jako reżyser drugiej ekipy / koordynator scen kaskaderskich, warto wymienić filmy *Australia*, *Niewidzialny*, *Kuloodporny*, *Scooby-Doo*, *Amerykański samuraj* oraz *Huraganowy Smith*.

Norris pracował również jako koordynator scen kaskaderskich na planie filmów: *Moulin Rouge!*, *Czerwona planeta*, *Operacja Słoń*, *Jack Błyskawica*, *Ludzka tarcza* oraz *Quigley na Antypodach*.

Jako reżyser drugiej ekipy i/lub koordynator scen kaskaderskich zrealizował także liczne projekty telewizyjne, w tym m. in. seriale *Ucieczka w kosmos* i *Cobra*, film telewizyjny *Nie do pokonania* oraz miniserial *Spearfield's Daughter*. Ponadto wyreżyserował film telewizyjny *Miracle at Sea: The Rescue of Tony Bullimore*, który zdobył nagrodę Logie Award dla najlepszego filmu dokumentalnego, a także kilka odcinków serialu *Szczury wodne*.

ANDREW JACKSON (specjalista ds. efektów wizualnych) karierę rozpoczynał w Londynie, pracując dla architektów i firm działających w branży wzornictwa przemysłowego. W roku 1982 przeniósł się do Sydney, gdzie założył własną spółkę zajmującą się tworzeniem prototypów architektonicznych i z dziedziny wzornictwa przemysłowego, a także produkcją własnej linii mebli, zegarów i oświetlenia.

W roku 1988 Jackson poszerzył działalność modelarską o praktyczne efekty specjalne na potrzeby kina i telewizji i przez kolejną dekadę pracował nad różnymi projektami. Widząc rosnącą popularność animacji 3D, w latach 90. XX wieku wyspecjalizował się w tej formie sztuki i wykorzystał nowo nabyte umiejętności do budowania modeli projektów w 3D, aby prezentować je klientom. Z myślą o poszerzeniu zakresu swoich umiejętności w dziedzinie animacji 3D tymczasowo podjął pracę jako grafik komputerowy 3D w Garner McLelland Design w Sydney przy produkcji pierwszego serialu *Ucieczka w kosmos*, podczas

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

gdy jego partner biznesowy zarządzał działalnością modelarską. Zdobyte doświadczenie umocniło Jacksona w przekonaniu, że efekty generowane komputerowo to przyszłość. Połączył siły z firmą projektową zSpace, gdzie przez dwa lata zarządzał działem animacji 3D. Po zakończeniu współpracy z zSpace pracował jako kierownik działu 3D w Digital Pictures. Na tym stanowisku zarządzał zespołem grafików cyfrowych, nadzorując produkcję reklam telewizyjnych dla międzynarodowych klientów.

Od 2004 r. Jackson wykorzystywał swoje umiejętności, współpracując z Animal Logic w charakterze specjalisty ds. efektów wizualnych przy produkcji cieszącej się dużą popularnością kampanii reklamowej piwa Carlton Draught zatytułowanej „Big Ad”, a także wykonywał pracę koncepcyjną na potrzeby licznych filmów fabularnych. Pełnił funkcję kierownika zespołu grafików 3D z ramienia Animal Logic przy produkcji przeboju Zacka Snydera *300* oraz asystenta specjalisty ds. efektów wizualnych podczas prac nad filmem *Nie wszystko złoto co się świeci* w reżyserii Andy’ego Tennanta. W roku 2008 pracował jako specjalista ds. efektów wizualnych na planie thrillera *Zapowiedź* Aleksa Proyasa.

###

WIĘCEJ NA:

OFICJALNA STRONA WARNER BROS. ENTERTAINMENT POLSKA: www.wbep.pl

KANAŁ WB YOUTUBE: <http://www.youtube.com/user/WarnerBrosPL#p/u>

FACEBOOK: <https://pl-pl.facebook.com/WarnerPolska>

Informacje dodatkowe:

Honorata Pawicka-Jaros

Public Relations

Warner Bros Entertainment Polska Sp. z o.o.

ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 7a, 02-366 Warszawa

MAD MAX: NA DRODZE GNIEWU

W KINACH OD 22 MAJA 2015 R.

Warner Bros. Entertainment Polska

Honorata.Pawicka-Jaros@warnerbros.com

tel.: + 48 22 358 26 00, 358 26 23

faks: + 48 22 358 26 01